

اصول تشکیلات حزب

تذ تشکیلات و ساختمان احزاب کمونیستی مصوبه ی
سومین کنگره ی کمونیست بین الملل (کمینترن) در ۱۹۲۱

تاریخ و ادبیات مارکسیستی

فهرست

بخش اول: اصول عام

پیشاهنگ پرولتاریا

وسیله‌ی انقلاب

سازمان رهبران

بخش دوم: درباره‌ی مرکزیت دموکراتیک

آن چه که نیست

بخش سوم: درباره‌ی وظایف و فعالیت کمونیستی

اولین وظیفه‌ی یک عضو

هر عضو در یک واحد حزب

اهمیت حوزه‌های کارخانه‌ای

چگونگی ساختمان حوزه‌های کمونیستی

بازرسی

گزارشده‌ی از بالا تا پایین وظیفه‌ی اصلی رهبری

هر سازمانی به کمیته‌ی رهبری خود گزارش می‌دهد

چگونگی گزارشدهی

بخش چهارم: درباره ی ترویج و تبلیغ

ترویج ما انقلابی است

انواع ترویج و شعارها

مبارزات روزانه ی طبقه ی کارگر را رهبری کنید

در صف مقدم هر مبارزه

یاد بگیرید که برای خواست های جزئی، مبارزه راه بیاندازید

چهره ی واقعی اصلاح طلب را برملا سازید

هسته ها چگونه باید کار کنند

در تمام سازمان های کارگری کار کنید

حمایت خرده بورژوازی را به دست آورید

بین نیروهای مسلح کار کنید

بخش پنجم: سازماندهی مبارزه ی سیاسی

مبارزات تبلیغاتی سیاسی چگونه باید برگزار گردند؟

سازمان و رهبری متحرک که اساساً بر سلول های کارخانه ای بنا شده باشد،

ضامن موفقیت تظاهرات است

تشکل واحد مبارزات طبقه ی زحمتکش و منفرد کردن اصلاح طلبان

بخش ششم: رهبری جدید

از مبارزات جزئی به مبارزات هماهنگ

چگونه در بحران های مزمین به پیشرفت کار شکل بدهیم

بخش هفتم: درباره‌ی مطبوعات حزبی

برای یک روزنامه‌ی کمونیستی چه باید و چه نباید کرد
سازماندهی روزنامه‌های کمونیستی
نامه‌های کارگران
ابراز پیش‌بُرد مبارزات تبلیغات توده‌ای
از جراید حزب دفاع کنید

بخش هشتم: استخوان‌بندی تشکیلات حزب

سازمان‌های ناحیه‌ای و استانی
سازمان‌های محلی
کنگره‌ی کمونیست بین‌الملل
کمیته‌ی مرکزی و دفتر سیاسی
تقسیم‌کار در سو کمیسیون
گزارش کمیته‌ی مرکزی
اطاعت گروه‌های کوچک‌تر و بزرگ‌تر

بخش نهم: فعالیت قانونی و غیرقانونی

آمادگی
ترکیب فعالیت‌های قانونی و غیرقانونی
نباید مرز قانونی از غیرقانونی بودن مثل یک دیوار غیرقابل نفوذ باشد
سازمان حزب باید برای عملیات انقلابی کافی باشد

بزار مخفی مخصوص بسازید
هر فرد عضو را برای کارهای انقلابی تربیت کنید

ترجمه از روی متن انگلیسی چاپ کلکته ۱۹۷۵

منبع: انتشارات سوسیالیزم و آزادی

بازنویس: یاشار آذری

آدرس اینترنتی کتابخانه: <http://www.nashr.de>

ایمل یاشار آذری: yasharazarri@gmail.com

مسئول نشر کارگری سوسیالیستی: یاشار آذری

تاریخ بازنویسی: ۱۳۸۴

بخش اول:

اصول عام

پیشاهنگ پرولتاریا

۱- تشکیلات حزب باید با شرایط و هدف فعالیت آن (حزب) مطابقت داشته باشد. حزب کمونیست باید در کلیه ی مراحل مبارزات انقلابی طبقاتی و در جریان انتقال به ساختمان سوسیالیزم، یعنی اولین مرحله ی جامعه ی کمونیستی، پیشاهنگ و پیش قراول پرولتاریا باشد.

۲- شکل تشکیلاتی احزاب کمونیست به هیچ وجه نباید کاملاً از پیش تعیین شده و غیرقابل تغییر باشد. شرایط جنگ طبقاتی پرولتاریا در جریان تکامل خود پیوسته تغییر می کند و در رابطه با این تغییرات، پیشاهنگ پرولتاریا باید همیشه در جستجوی شکل های مناسب باشد. شرایط خاص هر کشور تعیین کننده ی نوع ویژه ی شکل تشکیلاتی حزب آن کشور می باشد.

البته این تمایزات حدود معینی دارد. علیرغم تمامی خصوصیات، شرایط کیفی مبارزات طبقاتی پرولتاریا در کشورهای مختلف و در جریان مراحل مختلف انقلاب پرولتری عالی ترین درجه ی اهمیت را برای جنبش بین المللی کمونیستی دارا بوده و یک اساس مشترک برای تشکیلات احزاب کمونیست در کلیه ی کشورها به وجود می آورد. تشکیل و رشد احزاب کمونیست جدید باید

بر این مبنا باشد. نباید به دنبال ایجاد احزابی با مدل های کاملاً جدید بود. (در ضمن) نباید روی نوعی تشکیلات (کاملاً از قبل تهیه شده) اصرار ورزید.

وسیله ی انقلاب

۳- تمام احزاب کمونیستی و در نتیجه کمونیست بین الملل، که به عنوان حزب واحد پرولتاریای جهان می باشد، در شرایط مبارزات خود دارای یک وجه مشترک می باشند و آن این است که آن ها هنوز باید بر علیه بورژوازی حاکم بجنگند. آن را مغلوب ساخته و قدرت (سیاسی) را با قهر از دستش خارج سازند. بنابر این، عامل تعیین کننده نوع فعالیت های احزاب کمونیست در کشورهای سرمایه داری باید ایجاد چنان سازمانی باشد که پیروزی انقلاب پرولتاریا را بر طبقات صاحب ثروت، هم ممکن و هم مطمئن گرداند.

سازمان رهبران

۴- رهبری، شرط لازم برای هر نوع عمل مشترک است. و لیکن از همه مهم تر، رهبری در بزرگ ترین جنگ تاریخ (جنگ طبقاتی پرولتاریا) واجب و حیاتی است. تشکیلات حزب کمونیست در انقلاب پرولتاری، سازمان رهبری کمونیستی است.

حزب، برای اینکه رهبری خوبی باشد. باید خود دارای رهبران خوبی باشد. به جهت این امر، وظیفه ی اصلی تشکیلاتی ما باید آموزش، سازماندهی، و پرورش احزاب کمونیست مؤثر و قوی باشد. که تحت رهبری ارگان های توانا، بتواند مقام (نقش) پیشرو را در جنبش انقلابی پرولتاریا احراز نماید.

۵- رهبری جنگ انقلابی طبقاتی در شرایط پیوسته متغیر جنبش انقلابی، همواره اساس را بر روی یک ترکیب ارگانیکی (یکپارچگی) از نیروی ضربتی و دارای قابلیت انعطاف‌پذیری در حزب کمونیست و ارگان رهبری آن می‌گذارد. به علاوه، رهبری موفق، باید دارای نزدیک‌ترین رابطه با توده‌های پرولتاریا باشد. بدون چنین رابطه‌ای، حزب، توده‌ها را نمی‌تواند به جلو رهبری نماید و در بهترین حالت فقط دنباله‌رو آنان خواهد بود. وحدت ارگانیکی در تشکیلات حزب کمونیست باید از طریق اصل مرکزیت دموکراتیک به وجود آید.

بخش دوم:

درباره ی مرکزیت دموکراتیک

آنچه که نیست

۶- مرکزیت دموکراتیک در حزب کمونیست باید یک ترکیب واقعی از مرکزیت و دموکراسی پرولتری باشد. این فقط با کار و مبارزه ی مشترک و پیگیر تمام بدنه ی حزب امکان پذیر است. مرکزیت در تشکیلات حزب کمونیست به معنای یک مرکزیت رسمی و مکانیکی نیست. بلکه مرکزیتی است برای فعالیت های کمونیستی، یعنی ایجاد یک هسته ی رهبری که آماده ی نبرد بوده و در عین حال انعطاف پذیر هم باشد. مرکزیت تشریفاتی یا مکانیکی آن نوع مرکزیتی است که قدرت در دست عده ای بوروکرات مآب افتاده باشد و آنان با تکیه بر آن بر بقیه ی اعضاء خود یا بر توده های انقلابی که خارج از آن سازمان هستند، تسلط داشته باشند. این فقط دشمنان کمونیست ها هستند که ادعا می کنند! حزب کمونیست که مشغول هدایت مبارزه ی طبقاتی پرولتاریا و تمرکز دادن در رهبری کمونیست است. کوشش دارد بر پرولتاریای انقلابی حکومت کند. چنین ادعائی یک دروغ است. به همین منوال، هرگونه رقابت و چشم هم چشمی برای احراز قدرت و یا مسابقه برای برتری جویی در درون حزب، مخالف اصول اولیه ی مرکزیت

دموکراتیک است. (اصولی) که توسط کمونیست بین الملل به تصویب رسیده است.

در سازمان‌های قدیمی و غیر انقلابی جنبش‌های کارگری، نوعی دوگانگی بین بوروکراسی و «مردم» نفوذ پیدا کرده بود، درست مثل موقعیت موجود در حکومت سرمایه داری. تحت این عامل ناسالم از محیط بورژوازی، وظایف از هم جدا، و دموکراسی عقیم و فرمایشی جانشین فعالیت‌های مشترک و زنده گشته بود و هر سازمانی عملاً به دو قسمت عاملین فعال و توده‌های بی عمل تقسیم گشته بود. حتی جنبش انقلابی کارگری نیز به ناچار تا حدی این تمایل به دوگانگی و رسمیت را از محیط بورژوازی به ارث برده است.

حزب کمونیست باید عمده‌تأ با کار سیستماتیک سیاسی و ثبات قدم و همچنین با اصلاح و نوسازی‌های دائم این اختلاف (اختلاف رهبری و توده‌ها- مترجم) را از بین ببرد.

۷- هنگام تبدیل یک حزب سوسیالیست توده‌ای به یک حزب کمونیست، حزب نباید خود را محدود به متمرکز کردن کلیه‌ی اختیارات در دست رهبری مرکزی نموده و کلیه‌ی قوانین قدیمی را رها نماید. مرکزیت نباید فقط روی کاغذ وجود داشته باشد، بلکه باید در عمل نیز اجرا گردد. انجام این امر فقط در صورتی ممکن است که اکثریت اعضاء وجود این اختیارات را به صورت یک عامل اولیه و مؤثر در فعالیت‌ها و مبارزات خود احساس نمایند. در غیر این صورت، مرکزیت برای توده‌ها به صورت بوروکراسی داخل حزبی جلوه خواهد کرد و احتمالاً موجب مخالفت آن‌ها با کل مرکزیت. کل رهبری و کلیه‌ی قوانین محکم انضباطی خواهد گشت. هرج و مرج طلبی قطب مخالف بوروکراسی است.

تنها دموکراسی رسمی در داخل تشکیلات نمی تواند تمایلات بوروکراتیک و یا هرج و مرج طلبی را که خود بر پایه ی وجود همان دموکراسی، محیط مناسبی برای رشد یافته اند. از بین ببرد. بنابر این در ایجاد مرکزیت (یعنی کوشش جهت به وجود آوردن رهبری قوی). اگر کلیه ی دستاوردها پرمبنای دموکراسی رسمی گذاشته شود. موفقیت وجود نخواهد داشت. توسعه و نگاهداری روحیه ی پویای اجتماعی و روابط متقابل بین ارگان های رهبری و اعضاء در داخل حزب و همچنین بین حزب و توده های پرولتاریای خارج از حزب از شرائط لازم و اولیه به شمار می آیند.

بخش سوم:

درباره ی وظایف و فعالیت کمونیستی

اولین وظیفه ی یک عضو

۸- حزب کمونیست باید مدرسه ای برای آموزش یک مارکسیست انقلابی باشد. و با کارهای مشترک روزانه ای که در چهارچوب فعالیت های حزب انجام می شود، پیوندهای ارگانیک بین قسمت های مختلف سازمان و اعضاء به وجود آید.

شرکت مرتب اکثر اعضاء در کارهای روزانه حتی امروز نیز در احزاب کمونیست قانونی کاملاً وجود ندارد و این کمبود عمده ی احزاب مذکور بوده و باعث ایجاد عدم اطمینان دائمی در توسعه ی آن هاست.

۹- در مراحل اولیه ی تبدیل یک حزب کارگری به یک حزب کمونیستی، این خطر وجود دارد که حزب راضی به این شود که یک برنامه ی کمونیستی را پذیرفته است، به اینکه در تبلیغاتش مواضع قبلی خود را با آموزش های کمونیستی جایگزین کرده است و اینکه به جای افراد و مقاماتی که متعلق به جناح دشمن بوده اند، افراد کمونیست قرار داده شده اند.

قبول برنامه ی کمونیستی فقط به منزله ی اظهار تمایل به کمونیست شدن است. اگر فعالیت کمونیستی موجود نبوده و عدم تحرک توده ها هنوز برقرار باشد، حزب حتی از برآوردن کوچک ترین بخش از تعهدات خود که هنگام

پذیرفتن برنامه ی کمونیستی بدان مدعی گشته، عاجز است. زیرا اولین شرط برای اجرای جدی برنامه، شرکت دائمی کلیه ی اعضاء در کارهای روزانه ی حزب است. هنر سازمآندی کمونیستی در توانائی به کار گرفتن هر یک از افراد در امر مبارزه ی طبقاتی پرولتاریا، در تقسیم کار حزب میان اعضاء و همچنین در جذب توده های هر چه وسیع تر برای جنبش انقلابی است. که از طریق اعضاء انجام می گیرد. به علاوه، حزب باید سمت دهی کلی جنبش را در دست خود نگاه دارد. اینکار نه با به کار بردن زور بلکه با اختیارات، انرژی، تجربه ی فراوان و توانائی ها و دانش همگانی حزب انجام پذیر است.

۱۰- یک حزب کمونیست باید سعی کند که اعضاء واقعاً فعال داشته باشد و هر یک از آن ها، چه فردی در ارگان های بالا و چه عضوی ساده، بخواهد که تمامی قدرت و دقت خود را (همانگونه که خود با توجه به شرایط موجود می تواند به کار گیرد) در خدمت حزب گذاشته و بهترین توانائی های خود را اختصاص به خدمات حزب دهد.

عضویت در حزب کمونیست، علاوه بر داشتن عقیده ی کمونیستی، طبعاً مستلزم ثبت نام نیز می باشد که ابتدا به صورت کاندید و سپس به عنوان عضو انجام می گیرد. همچنین پرداخت مرتب حق عضویت تعیین شده و آبونمان نشریات حزب نیز لازم است. ولی مهم تر از همه، شرکت هر عضو در کارهای روزانه ی حزب است.

هر عضو در یک واحد حزب

۱۱- برای پیشبرد کار حزب، هر عضو آن قاعدتاً باید عضو یک گروه اجرایی کوچک تر، یک کمیته، یک کمیسیون، یک گروه بزرگ تر، یک بخش و یا یک هسته باشد. فقط در این صورت است که کار حزب به خوبی تقسیم و هدایت گشته و اجرا می گردد. لازم به تذکر است، که شرکت کلیه ی اعضاء در جلسات عمومی سازمان منطقه ای امری لازم است. در شرایطی که حزب وجودش قانونی است، صلاح نیست که جلسات مرتب و همگانی را با جلساتی که فقط نمایندگان محلی در آن شرکت دارند، جایگزین کرد. شرکت مرتب کلیه ی اعضاء امری ضروری است. ولی به هیچ وجه کافی نیست. در آماده کردن یک جلسه ی عمومی، اساس را باید بر انجام کار در گروه های کوچک تر و یا گسیل رفقانی برای مقاصد مشخص، و همچنین برگزاری جلسات کارگری، تظاهرات و عملیات توده ای طبقه ی کارگر و استفاده ی مؤثر از آن ها نهاد. وظائف متعددی که مربوط به این فعالیت ها می شوند، فقط می توانند در گروه های کوچک تر به خوبی بررسی شده و به طور مؤثر اجرا گردند. بدون چنین عملکرد روزانه ای، کلیه ی اعضاء که در گروه های کوچک تر کارگری بین یک توده ی عظیم تقسیم شده اند. حتی شدیدترین کوشش های آنان برای شرکت در مبارزه ی طبقاتی پرولتاریا فقط به کوشش هایی ضعیف و پوچ برای نفوذگذاری بر این مبارزات تبدیل می گردند و نه به وحدت کلیه ی نیروهای انقلابی و حیاتی پرولتاریا تحت لوای یک حزب متحد و نیرومند کمونیست.

اهمیت حوزه های کارخانه ای

۱۲- هسته های کمونیستی برای کار روزانه در شعبات مختلف فعالیت های

حزب، باید تشکیل گردند:

برای انجام تبلیغات به موقع، مطالعه حزبی، کار روزانه، تقسیم نشریات، وظایف اطلاعاتی، وظایف دائمی و مانند این ها.

هسته های کمونیستی، مراکز کار کمونیستی در کارخانجات، کارگاه ها، اتحادیه های کارگری، اجتماعاتی از پرولتاریا، واحدهای نظامی و غیره و هر کجا که در آن چند عضو یا کاندیداهائی برای عضویت در حزب کمونیست وجود دارند، به وجود می آیند. اگر در یک کارخانه یا یک اتحادیه ی کارگری، تعداد معتابهی از اعضاء حزب وجود داشته باشند، در آن صورت هسته به صورت یک بخش در آمده و کارش در جهت کار یک گروه متمرکز سوق پیدا می کند.

ممکن است حزب لازم بداند که یک اپوزیسیون بزرگ تر در جایی ایجاد نماید و یا اینکه در یک اپوزیسیون موجود شرکت نماید. در چنین صورتی حزب باید توسط هسته های معین خود رهبری اپوزیسیون را در دست بگیرد. اینکه آیا این هسته ی کمونیستی باید در اطراف خود و یا در انظار عموم مردم آشکار شود یا نه، بستگی به شرایط مشخص خود و بررسی جدی در مورد خطرات و امتیازات آن امر دارد.

۱۳- برای یک حزب کمونیست توده ای، معمول کردن کار عمومی اجباری در داخل حزب و سازماندهی این گروه های کاری کوچک، کاری است بخصوص مشکل و انجام آن فی الفور ممکن نیست؛ اینکار ثبات قدم، توجه کامل و انرژی زیاد لازم دارد.

باید توجه کرد که این فورم جدید سازماندهی از همان ابتدا و با توجه کامل اجرا گردد. و گرنه می‌توان به سادگی اعضاء را در هر تشکیلاتی مطابق یک طرح فرمایشی در هسته‌ها و گروه‌هایی تقسیم کرد و آن را همکار عمومی و روزانه‌ی حزب نامید. چنین تدارکی حتی از شروع نکردن بدتر است، و باعث نارضایتی بعدی و اکراه اعضاء حزب از این نوآوری خواهد بود.

چگونگی ساختمان حوزه‌های کمونیستی

توصیه می‌شود که حزب پس از مشورت با افراد متعدد سازمانده که خود کمونیست‌هایی با عزم و مبتکر هستند و آشنائی عمیق با وضع جنبش در مراکز مختلف کشوری دارند. اقدام به تهیه‌ی برنامه‌ای مشروح و بنیادی برای پیاده کردن این نوآوری‌ها بنمایند. پس از آن، افراد و یا کمیته‌های سازمانده باید کار را در محل به عهده گرفته، اولین رهبران گروه‌ها را انتخاب کرده و اولین قدم‌های انجام کار را بردارند. سپس کلیه‌ی سازمان‌ها، گروه‌های کاری، هسته‌ها و افراد. تک به تک باید دستورالعمل‌های خود را که محکم و دقیق و همچنین در همان وجه اول مفید و دلخواه و از نظر آن‌ها قابل اجرا به نظر می‌رسند. دریافت کنند. هر جا که لازم باشد. روش اجرای این وظائف را باید به طور عملی برای آن‌ها روشن نمود. همچنین در همان وقت باید در مورد عدم اجرای اقدامات بخصوص ناصحیح به آن‌ها تذکر داده شود.

۱۴- اجرای این نوسازی باید قدم به قدم صورت بگیرد. نباید در ابتدای کار تعداد زیادی هسته یا گروه‌های کارگری ایجاد گردند. اول باید این موضوع در موارد کوچک ثابت گردد که هسته‌هایی که در کارخانجات و اتحادیه‌های

کارگری مختلف تشکیل شده اند. به طور کامل مشغول عمل می باشند و گروه های کارگری لازم در دیگر شعبات اصلی فعالیت های حزبی به وجود آمده و تا اندازه ای مستحکم گردیده اند (مثلاً در موارد اطلاعات، ارتباطات، جنبش زنان و یا بخش ایجاد تهییج، کار روزنامه، جنبش قشر بیکار و غیره). قبل از آنکه ابزار سازمانی جدید در عمل جا بیافتد، قالب های قدیمی نباید لزوماً به کنار گذاشته شوند. در عین حال، وظیفه ی تغییر بنیادی سازماندهی کمونیستی باید در هر جا با حداکثر انرژی اجرا گردد.

این امر وظیفه ی پراهمیتی چه برای یک حزب قانونی و چه برای یک حزب غیرقانونی است. تا وقتی که شبکه ی وسیعی از هسته های کمونیستی، بخش ها و گروه های کارگری، در کلیه ی مراکز مبارزه ی طبقاتی پرولتاریا مشغول کار نشده و تا وقتی که هر عضو حزب مشغول اجرای وظیفه ی خود در کارهای انقلابی روزانه نبوده و این امر به صورت طبیعت و عادت درنیامده باشد، حزب نباید حتی لحظه ای در مورد اجرای میرم این مهم غفلت نماید.

بازرسی

۱۵ - وظیفه ی بنیادی سازماندهی، برای ارگان رهبری حزب این الزام را به وجود می آورد که پیوسته در حال راهنمایی و تأثیرگذاری سیستماتیک در کار حزب باشند و این امر منوط به مجاهدت همه جانبه ی رفقانی است که در رهبری سازمان حزب فعال می باشند. افرادی که در رأس فعالیت های کمونیستی هستند، نه تنها باید به طور کلی به دنبال درگیر کردن رفقای زن و مرد در کار حزب باشند، بلکه باید با داشتن دانش عملی و جهت گیری های دقیق در شرایط مشخص، کارها را راهنمایی کرده و به اجرای آن کمک نمایند.

همچنین آن ها باید بر مبنای تجربه، برای کشف اشتباهات در فعالیت های خود کوشش نموده، پیوسته روش های کار را بهبود بخشند و حتی لحظه ای نیز هدف مبارزه را از یاد نبرند.

گزارشدهی از بالا تا پائین وظیفه ی اصلی رهبری

۱۶- مجموعه ی کار حزب ما عبارت است از مبارزه ی مستقیم در زمینه های تنوری یا عملی و یا آماده شدن برای مبارزه، تخصص برای اینکار تا به حال ناکافی بوده است. موارد مختلفی وجود دارد که فعالیت حزب در آن ها تنها اتفاقی صورت گرفته است. مثلاً احزاب قانونی در مورد مبارزه با افراد پلیس مخفی، توجه زیادی انجام نداده اند. آگاهی دادن به رفقای حزب ما فقط به صورت تصادفی و نه یک امر نسبتاً مهم بوده و چنان سطحی بوده که قسمت زیادی از مهم ترین تصمیمات حزب، حتی برنامه ی حزب و تصمیمات کمونیست بین الملل برای بخش بزرگی از بدنه ی عضو حزب ناشناخته مانده است. برای به دست آوردن درجات هر چه بالاتر در تخصص، باید کار آموزش در مجموعه ی سیستم سازمانی و در تمام کمیته های اجرایی به طور مستمر و با اسلوب اجرا گردد.

۱۷- یکی دیگر از وظائف موجود در فعالیت کمونیستی، ارسال گزارش است. این وظیفه ی کلیه ی ارگان ها و سازمان های حزب و همچنین هر یک از افراد عضو است. باید گزارشاتی کلی که فواصل زمانی کوتاهی را شامل می شوند، وجود داشته باشد. کمیته های مخصوص حزبی باید دارای گزارشات مخصوص در باره ی کار خود باشند.

لازم است که کار گزارشدهی به قدری سیستماتیک باشد که به صورت یک روش وضع شده به عنوان بهترین رسم یک جنبش کمونیستی درآید.

هر سازمانی به کمیته ی رهبری خود گزارش می دهد

۱۸- حزب باید گزارشات سه ماهه ی خود را به بدنه ی رهبری کمونیست بین الملل ارسال نماید. هر سازمانی در حزب باید گزارش خود را به کمیته ی رهبری بالائی خود ارسال کند (به عنوان مثال، گزارش ماهیانه ی شعبات محلی به کمیته ی حزبی مربوطه). هر هسته، بخش و یا گروه کارگری باید گزارش خود را به رکن رهبری که خود تحت آن قرار دارد، بدهد. هر عضوی باید به هسته یا گروه کارگری (و بالطبع به رهبری آن) که به آن تعلق دارد و در مواقع اجرای کارهای بخصوص، به آن رکن حزبی که دستورات از آن دریافت شده است، گزارش دهد.

گزارش باید همیشه در اولین فرصت تهیه گردد. گزارشدهی باید شفاهی باشد، مگر آنکه حزب یا فرد صادرکننده ی دستور، طالب گزارش کتبی باشد. گزارش باید مختصر و اداکننده ی مطلب باشد. گیرنده ی گزارش مسئول است که چنین اخباری را به عنوان چیزی که انتشار آن بدون خطر نیست، در استحقاق مطمئن نگاهدارد و گزارشات مهم را بدون وقفه برای رکن مربوطه ی حزب بفرستد.

چگونگی گزارشدهی

۱۹- تمام این گزارشات باید محدود به میزانی باشد که گزارش دهنده شخصاً انجام داده است. گزارشات باید حاوی مطالبی باشد در مورد اوضاع و حالاتی

که امکاناً در مسیر اجرای کار با آن ها روبرو می شویم و برای مبارزه ی ما دارای اهمیت می باشند و به طور مشخص ملاحظاتی که احتمالاً باعث تغییر شیوه و یا بهبود کار آینده ی ما خواهد شد. همچنین اگر در حین انجام کار، لزوم استفاده از شیوه هائی دیگر برای بهبود آن احساس شده است، باید در گزارش قید شود: در تمام هسته های کمونیستی، بخش ها و گروه های کارگری، کلیه ی گزارش ها، چه آن ها که دریافت شده اند و چه آن ها که باید ارسال گردند، باید عمیقاً مورد بحث قرار گیرند. این بحث ها باید به صورت یک عادت مرتب در آید.

باید دقت شود که در هسته و گروه های کارگری، فرد یا گروه حزبی به طور مرتب مأمور شود که فعالیت های سازمان های مخالف ما بخصوص سازمان های کارگری خرده بورژوازی و عمدتاً «احزاب سوسیالیست» را دقیقاً مشاهده نموده و آن ها را گزارش دهد.

بخش چهارم:

درباره ی ترویج و تبلیغ

ترویج ما انقلابی است

۲۰- وظیفه ی عمده ی ما در قبال مبارزه ی انقلابی علنی، انجام ترویج و تبلیغ انقلابی است. اینکار و سازماندهی مربوطه اش هنوز عمدتاً دارای روش سنتی است، یعنی به وسیله ی سخنرانی های گاه به گاه در مجامع عمومی که بدون توجه کافی بخصوص در دادن محتوای واقعی انقلابی به این سخنرانی ها و نوشتجات است، انجام می گیرد.

- ترویج و تبلیغ کمونیستی باید طوری باشد که در میان کارگران، در ارتباط با منافع و آرزوهای مشترکشان، و مخصوصاً در مبارزات دسته جمعی اشان ریشه بدواند.

مهم ترین نکته ی مورد یادآوری این است که ترویج کمونیستی باید دارای خصلت انقلابی باشد. بنابر این شعار کمونیستی و رفتار کمونیستی در قبال سؤال های مشخص موجود، باید مورد توجه و ملاحظه ی مخصوص ما قرار گیرد.

برای به دست آوردن این برخورد صحیح، نه تنها مسئولین حرفه ای ترویج و تبلیغ، بلکه کلیه ی اعضاء حزب باید دقیقاً آموزش ببینند.

انواع ترویج و شعارها

۲۱- نمونه‌های اصلی ترویج کمونیستی عبارتند از:

۱- ترویج شفاهی فردی.

۲- شرکت در جنبش‌های کارگری صنفی و سیاسی.

۳- ترویج از طریق روزنامه‌ی حزب و پخش نشریات حزبی.

هر فرد عضو حزب، چه حزب قانونی باشد و چه نباشد، موظف است که مرتباً در نوعی از این فعالیت‌های ترویجی شرکت کند.

ترویج فردی باید شکل همگانی و گسترده‌ی خانه به خانه داشته و توسط گروه‌های مخصوص کارگران انجام شود. حتی یک خانه هم نباید در منطقه‌ی نفوذ حزب از این کل برکنار بماند. در شهرهای نسبتاً بزرگ‌تر برگزاری یک جریان مخصوص ترویجی در هوای آزاد که همراه با برچسب‌های دیواری و پخش جزوات باشد، معمولاً نتیجه‌ی خوبی می‌دهد. به علاوه هر بخشی باید در کارگاه محل فعالیت خود مرتباً همراه با پخش نشریات، کار تبلیغی را نیز از طریق کار روی فرد فرد اشخاص به پیش ببرد.

در کشورهایی که بخشی از جمعیت را اقلیت‌ها تشکیل می‌دهند، حزب وظیفه دارد که توجه لازم را به ترویج و تبلیغ در میان اقشار پرولتاریای این اقلیت‌ها اختصاص بدهد. البته ترویج و تبلیغ در این مورد باید به زبان‌های ملی همان ملیت‌ها باشد و حزب برای این منظور ارگان لازم را باید ایجاد نماید.

۲۲- در آن کشورهای سرمایه‌داری که اکثریت پرولتاریا هنوز به آگاهی انقلابی نرسیده‌اند، برای تبلیغ، حزب کمونیست باید پیوسته در جستجوی اشکالی باشد که مناسب این کارگران عقب مانده بوده و باعث تسهیل ورود آن‌ها به درجات انقلابی است. ترویج کمونیستی با شعارهایش باید تمایلات

شکوفانی ناآگاهانه، ناقص و تردیدآمیز خرده بورژوازی انقلابی را که با آداب و افکار بورژوازی برای برتری جوئی مبارزه می‌کند، از اذهان کارگران بیرون براند. به همراه آن، ترویج کمونیستی نباید با خواست های محدود و نامشخص توده‌های پرولتاریا محدود و خلاصه گردد. این خواست‌ها و انتظارات دارای نطفه‌های انقلابی بوده و وسیله‌ای برای تحت نفوذ ترویج کمونیستی قرار دادن پرولتاریا می‌باشند.

مبارزات روزانه‌ی طبقه‌ی کارگر را رهبری کنید

۲۳- تبلیغ کمونیستی در میان توده‌های پرولتاریا باید طوری صورت بگیرد که نشان دهنده‌ی شجاعت، زیرکی، انرژی و وفاداری همیشگی سازمان کمونیستی ما به عنوان رهبر جنبش کارگری باشد.

برای رسیدن به این مقصد، کمونیست‌ها باید در مبارزات اولیه و جنبش‌های کارگری شرکت نموده و در کلیه‌ی اختلافاتی که بین کارگران و سرمایه‌داران برای ساعت و شرائط کار و غیره به وجود می‌آید. جانب کارگران را بگیرند. کمونیست‌ها باید توجه زیادی به مسائل واقعی زندگی طبقه‌ی کارگر بنمایند. آن‌ها باید به کارگران کمک کنند که به درک صحیحی از این مسائل برسند. آن‌ها باید توجه کارگران را به آشکارترین سوءاستفاده‌ها معطوف نموده و آن‌ها را یاری دهند که خواست‌های خود را به شکلی عملی و مختصر فورموله کنند. در این صورت روح همبستگی و آگاهی به وجود جامعه‌ی با منافع مشترک، در میان کلیه‌ی کارگران کشور، که خود بخشی از ارتش جهانی پرولتاریا هستند، بیدار خواهد شد.

فقط از طریق اجرای روزانه‌ی این وظائف و شرکت در کلیه‌ی مبارزات پرولتاریاست که حزب کمونیست می‌تواند به یک حزب کمونیست واقعی تبدیل شود. فقط با قبول چنین روش‌هایی است که حزب از ترویج مبتذل به اصطلاح سوسیالیزم خالص که با استخدام اعضاء جدید و صحبت درباره‌ی اصلاحات و استفاده از امکانات پارلمانتاریستی و یا بهتر بگوئیم عدم این امکانات تشکیل می‌شوند، متمایز خواهد شد. فداکاری و شرکت آگاهانه‌ی همه‌ی اعضاء حزب در مبارزات روزانه و مباحثات بین استثمارشونده و استثمارگر نه فقط برای غلبه، بلکه در درجه‌ی اعلاتری برای اجرای دیکتاتوری پرولتاریا لازم است. این تنها توسط رهبری کردن توده‌های زحمتکش در جنگ‌های کوچک علیه اجحافات سرمایه‌داری است که حزب را قادر می‌سازد که به پیشاهنگ طبقه‌ی کارگر تبدیل شده و در امر رهبری قدم به قدم پرولتاریا در مبارزه‌اش برای غلبه بر بورژوازی آمادگی لازم را به دست آورد.

در صف مقدم هر مبارزه

۲۴- کمونیست‌ها برای آنکه بتوانند در جنبش کارگری شرکت داشته باشند، باید بخصوص در مواقع اعتصابات علیه اخراج فردی و یا اخراج همگانی کارگران با تمام نیرو مجهز باشند.

برای یک کمونیست اشتباه بزرگی خواهد بود که خواست‌های فعلی کارگران را که به خاطر بهبودهای جزئی در شرایط کارشان مطرح می‌شود، با دیده‌ی تحقیر بنگرند و یا یک برخورد غیرفعال (پاسیو) به این مبارزات، به بهانه‌ی برنامه‌ی کمونیستی و اینکه هدف نهانی محتاج یک مبارزه‌ی انقلابی مسلحانه است، داشته باشند. خواست‌های کارگران که آن‌ها امروز به خاطر آن

حاضرند با سرمایه دار بجنگند، هر چقدر هم کوچک و محجوبانه باشد، نباید کمونیست ها کوچک بودن آن ها را بهانه ای برای عدم شرکت خود در مبارزه قرار دهند. فعالیت های تبلیغی ما نباید طوری باشد که در مقابل اتهاماتی که در مورد تهییج و تحریک کارگران به اعتصابات به عنوان حرکات بی ملاحظه ی بی معنی زده می شود. مسکوت و بی دفاع بماند. کمونیست ها باید سعی کنند که در بین توده های مبارز به عنوان شرکت کنندگان شجاع و مؤثر در مبارزات آن ها، شهرت پیدا نمایند.

یاد بگیرید که برای خواست های جزئی، مبارزه راه بیاندازید

۲۵- هسته ها (یا بخش ها)ی کمونیستی در اتحادیه های کارگری در عمل نشان داده اند که در مقابل بعضی سوالات روزمره ی زندگی درمانده هستند. این خیلی ساده و البته بی ثمر است که مدام درباره ی اصول عمومی کمونیزم موعظه کنیم و وقتی که با یک سؤال واقعی روبرو شدیم، به موقعیت منفی و مبتذل سندیکالیزم در آنیم. چنین روش کاری فقط درخور انترناسیونالیزم زرد آمستردام است. کمونیست ها، برعکس باید در فعالیت های خود با مطالعه ی دقیق، تمام جوانب سؤال را بسنجند. به عنوان مثال، به جای راضی کردن خود به بحث تنوریک و اصولی درباره ی کلیه ی قراردادهای کاری (در مورد دستمزد و شرائط کار) باید ترجیح بدهند که در مورد مبارزه با ماهیت بخصوص عوارض توصیه شده (قراردادهای دستمزدی) توسط رهبران آمستردام. رل پیشرو را به عهده بگیرند.

البته محکوم نمودن و مقاومت در برابر هر حرکتی که موجب بازدارندگی پرولتاریا از تدارک انقلابی می شود، لازم است. این یک حقیقت شناخته شده است که این هدف سرمایه داران و انترناسیونال زرد آمستردامی آن ها است

که دست‌های کارگران را با همه‌گونه قراردادهای کاری ببندند. بنابر این وظیفه‌ی کمونیست‌ها است که چشمان کارگران را برای شناخت ماهیت این اهداف باز کنند. بهترین راه انجام اینکار این است که کمونیست‌ها از قراردادهایی که باعث بستن دست و بال کارگران نمی‌شوند، پشتیبانی کنند. همین‌کار باید در رابطه با بیکاری، بیماری و دیگر مزایای اتحادیه‌های کارگری انجام شود. ایجاد صندوق مبارزه و دادن حقوق زمان اعتصاب از موارد دیگری است که باید مورد تأیید قرار بگیرد.

بنابر این مخالفت اصولی با این فعالیت‌ها عاقلانه نیست. ولی کمونیست‌ها باید به کارگران خاطر نشان کنند که روش‌های جمع‌آوری این وجوه مالی و مورد استفاده‌ی آن‌ها، آنگونه که از طرف رهبران آمستردام توصیه شده، برخلاف کلیه‌ی مصالح طبقه‌ی کارگر می‌باشد. در رابطه با مزایای بیماری و غیره، کمونیست‌ها باید اصرار در باطل شدن سیستم اعانه‌ای و کلیه‌ی شرائط دست و پاگیر در مورد وجوه داوطلبانه نمایند. اگر هنوز بعضی اعضای یک اتحادیه‌ی کارگری مشتاق باشند که با پرداخت اعانه، وضع مزایای بیماری را مستحکم کنند، برای ما مفید نخواهد بود که آن‌ها را از پرداخت این اعانات منع کنیم زیرا احتمالاً مقصود ما را درک نخواهند کرد. لازم است که به ادراکات کوچک بورژوازی اینگونه کارگران از طریق تبلیغات فردی و مؤکد غلبه شود.

چهره‌ی واقعی اصلاح طلب را برملاء سازید

۲۶- در کار مبارزه بر علیه رهبران اتحادیه‌های کارگری سوسیال دموکراتیک و همچنین رهبران احزاب کارگری مختلف، نمی‌توان امیدوار بود

که از بحث و کوشش در متقاعد کردن، نتیجه‌ی زیادی عاید شود. مبارزه بر علیه آن‌ها باید با فعال‌ترین روش صورت گیرد. بهترین راه اینکار این است که آن‌ها را از پیروانشان جدا کرده و ماهیت واقعی این رهبران سوسیالیست‌خائن را که فقط آلت‌دست سرمایه‌داران هستند، به کارگران نشان دهیم. کمونیست‌ها باید سعی در افشاء کردن این به اصطلاح رهبران داشته و سپس با جدی‌ترین روش به آن‌ها حمله نمایند.

این به هیچ وجه کافی نیست که رهبران آمستردام (یعنی رهبران اتحادیه‌های کارگری رفورمیستی) را زرد بنامیم. زردی آن‌ها باید از طریق ترسیم و طرح عملی و پیوسته نشان داده شود. فعالیت‌های آنان در اتحادیه‌های کارگری، در دفتر بین‌المللی کار جامعه‌ی ملل، در وزارتات و ادارات بورژوازی، سخنرانی‌های خیانت‌آمیز آن‌ها در کنفرانس‌ها و پارلمان‌ها، متون نصیحت‌آمیزی که در اکثر پیام‌های نوشته شده‌اشان در جرائد وجود دارد، و بالاتر از همه وضع تردیدآمیز و سست آن‌ها در کلیه‌ی مبارزات حتی وقتی که برای جزئی‌ترین ترفیع حقوق‌ها باشد، دائماً فرصت‌های خوبی به دست می‌دهد که رفتار خیانت‌آمیز رهبران آمستردام را با سخنان و نوشتجات ساده افشاء نماییم.

هسته‌ها باید جنبش عملی پیشرو خود را به طور سیستماتیک به پیش ببرند. کمونیست‌ها نباید اجازه دهند بهانه‌هایی که مأمورین ساده‌ی اتحادیه‌های کارگری، با عدم حسن نیت، برای خود ساخته و با زبونی و خجالت خود را پشت نظامنامه‌ها، تصمیمات اتحادیه و یا دستورات افراد مافوق پنهان می‌نمایند، مانع حرکتشان به جلو بشوند. برعکس باید کاری کنند

که برداشتن موانع حقیقی یا خیالی دستگاه اداری (ماشین بوروکراتیک) از سر راه کارگران مایه‌ی رضایت این مأمورین جزء بشود.

هسته‌ها چگونه باید کار کنند

۲۷- هسته‌ها باید برای شرکت افراد کمونیست در کنفرانس‌ها و جلسات سازمان‌های اتحادیه‌های کارگری دقیقاً آمادگی لازم را فراهم کنند. مثلاً باید خود پیشنهادهای طرح و آماده کنند، مشاورین و سخنران‌هایی انتخاب کنند و رفقای پرتوان و با تجربه‌ای را برای انتخابات کاندید نمایند. سازمان‌های کمونیستی باید از طریق هسته‌های خود، برای شرکت در کلیه‌ی جلسات، جلسات انتخاباتی، تظاهرات و فستیوال‌های سیاسی کارگران و یا ترتیب داده شده توسط سازمان‌های غیردوست دقیقاً آمادگی داشته باشند. هر جا که کمونیست‌ها جلسات کارگری خود را برگزار می‌کنند، باید ترتیبی دهند که گروه‌های قابل ملاحظه‌ای از خودشان در بین حضار پخش بوده و کلیه‌ی تدارکات را برای تضمین نتیجه‌ی خوب تبلیغاتی فراهم نمایند.

در تمام سازمان‌های کارگری کار کنید

۲۸- کمونیست‌ها همچنین باید یاد بگیرند که چگونه کارگران نامنظم و عقب افتاده را پیوسته به صفوف حزب جذب کنند. با کمک هسته‌هایمان باید کارگران را به شرکت در اتحادیه‌های کارگری و خواندن ارگان‌های حزب ترغیب نماییم. سازمان‌های ما از قبیل هیئت‌های آموزشی، دوائر مطالعاتی، کلوب‌های ورزشی، انجمن‌های هنری دراماتیک، انجمن‌های تعاونی و یا مصرف، سازمان‌های قربانیان جنگ و غیره می‌توانند به مثابه واسطه بین

ما و کارگران به کار برده شوندم. در جایی که حزب کمونیست به صورت غیرقانونی مشغول کار است، اینگونه انجمن های کارگری باید با ابتکار اعضاء حزب در خارج از حزب ولی با رضایت و کنترل ارگان های رهبری حزب تشکیل شوند (اجتماعات هواداران).

سازمان های کمونیستی جوانان یا زنان نیز می توانند در ایجاد علاقه در خیلی از پرولترهائی که نسبت به سیاست بی تفاوت هستند، نهایتاً در جذب آن ها به درون حزب کمونیست مورد استفاده قرار گیرند. اینکار از طریق دوره های آموزشی آن ها در سازمان های واسطه ای، دو اثر مطالعاتی، برنامه های تفریحی، گردش های روزهای یکشنبه، پخش و تکثیر و دست به دست گشتن ارگان حزب انجام می شود. کارگران با شرکت در جنبش عمومی، خود را از تمایلات کوچک بورژوازی آزاد می کنند.

حمایت خرده بورژوازی را به دست آورید

۲۹- برای تبدیل نمودن اقلشار نیمه پرولتری کارگران به هواداران پرولتاریای انقلابی، کمونیست ها باید از دشمنی بخصوص آن ها با زمینداران، سرمایه داران و دولت سرمایه داری استفاده کرده و بر حس عدم اطمینانی که در اقلشار بینابینی نسبت به پرولتاریا وجود دارد، غلبه نمایند. لازمه ی اینکار ممکن است صحبت های طولانی با آن ها باشد، و یا جانبداری از نیازهاشان و یا کمک و راهنمایی مجانی در هر شکلی. همچنین ایجاد فرصت هائی برای پیشرفت تحصیل آنان و غیره، که همه ی این ها باعث ایجاد اطمینان در آن ها به جنبش کمونیستی خواهد شد.

کمونیست ها باید کوشش کنند که نفوذ زیان آور و سازمان های غیردوست را که در مناطق مخصوص خود دارای مقام های مهمی هستند، روی دهقانان

خرده بورژوا و آن‌ها که در صنایع خانگی کار می‌کنند و یا دیگر طبقات خرده بورژوا خنثی‌کنند.

افراد استثمارشونده این‌ها را با تجربیات تلخ خود به عنوان نمایندگان و تجسماتی از تمامی سیستم جنایت‌آمیز سرمایه‌داری می‌شناسند ولی باید باز هم بیش‌تر نقاب از چهره‌اشان برداشته شود. در جریان فعالیت تبلیغ کمونیستی باید کلیه‌ی اتفاقات روزمره که بوروکراسی دولتی را در تضاد با ایدآل‌های دموکراسی و قلمرو قضاوت خرده بورژوازی قرار می‌دهد، با روش معقول و جدی مورد استفاده قرار داد. هر سازمان محلی در مناطق روستایی، باید وظایف گسترده‌ی خانه به خانه را، بین اعضاء خود دقیقاً تقسیم کند به طوری که تبلیغات کمونیستی در تمام دهات، مزارع و مناطق مسکونی دورافتاده اشاعه پیدا کند.

بین نیروهای مسلح کار کنید

۳۰- متد تبلیغ در ارتش‌ها و نیروهای دریایی کشورهای سرمایه‌داری باید با شرایط خاص آن کشورها قابل انطباق باشد. آن نوع تحریکاتی که توسط افراد ضدمیلیتاریست و صلح‌جو انجام می‌شود، بی‌اندازه زیان آور بوده و فقط به بورژوازی برای خلع سلاح کردن پرولتاریا کمک می‌کند. پرولتاریا با طبقه‌ی بورژوازی به طور کلی و با هرگونه مؤسسه‌ی نظامی و دولت آن مخالفت اصولی داشته و با حداکثر انرژی با آن‌ها می‌جنگد. با این حال پرولتاریا از این مؤسسات (ارتش، کلوب تیراندازی، سازمان دفاع غیرنظامی و غیره) برای مقصود آموزشی نظامی به کارگران و آمادگی آن‌ها برای

جنگ های انقلابی که در پیش هستند، استفاده می کند. بنابر این سمت کارهای تحریکی شدید نباید برخلاف آموزش نظامی جوانان و کارگران باشد.

از هرگونه امکانات برای فراهم کردن اسلحه برای کارگران باید استفاده شود. تضادهای طبقاتی که در نیروهای مسلح به صورت وضع نسبتاً خوب مادی و مقامی افسران از یکسو و عدم رفاه اجتماعی سربازان ساده و رفتار بدی که با آن ها می شود از سوی دیگر، بروز می نماید، باید برای سربازان توضیح داده شوند و روشن گردند. به علاوه در کار تحریکی با سربازان اعضای ساده باید این حقیقت در نظر گرفته شود که آینده ی آن ها بدون شک به سرنوشت طبقات استثمارشونده بسته است. در مراحل نسبتاً پیشرفته تر شورش انقلابی خود بخودی، ترویج برای انتخاب دموکراتیک کلیه ی فرماندهان توسط افراد و ملوانان، احتمالاً برای خراب کردن زیر بنای قانون سرمایه داری در ارتش مفید خواهد بود.

برای کار تبلیغی در بین واحدهائی که توسط بورژوازی برای جنگ طبقاتی انتخاب شده اند و بخصوص بر علیه گروه های داوطلب آن ها، باید حداکثر توجه و مراقبت انجام شود.

علاوه بر این، ترکیب اجتماعی و رفتارهای فاسد این واحدها و گروه ها باعث می شود که از هر لحظه ی مناسب برای تحریک و ایجاد تخریب استفاده شود. هر یک از حرکات آنان که شامل یک صفت خاص طبقه ی بورژوازی است، مثلاً در کلوب های افسران، باید برای عامه ی مردم افشاء شود و همچنین چنان خوار و زشت نمایانده شوند که آن ها از درون منفرد شده، خرد گردند.

بخش پنجم:

سازماندهی مبارزه ی سیاسی

مبارزات تبلیغاتی سیاسی چگونه باید برگزار گردند؟

۳۱- برای حزب کمونیست، هیچ مرحله ای که در آن سازمان حزب قادر به انجام فعالیت های سیاسی نباشد، وجود ندارد. برای اینکه بتوان از اوضاع سیاسی و اقتصادی و همچنین تغییراتی که در آن ها پیش می آید استفاده کرد، باید سازماندهی های استراتژیکی و تاکتیکی مناسب به وجود آورد و توسعه داد. هر چقدر هم که حزب ضعیف باشد، باز هم می تواند با ترویج شدیدی که منظمأ و به طور سیستماتیک اجرا می کند، از حوادث هیجان انگیز سیاسی و یا از اعتصابات گسترده ای که روی کل سیستم اقتصادی اثر می گذارد، بهره برداری نماید.

هنگامی که حزب تصمیم می گیرد که از یک موقعیت خاص استفاده نماید، باید سعی در استفاده از تمام قوای اعضاء و حزب برای این مبارزه ی تبلیغاتی بنماید.

علاوه بر این، تمام روابطی که حزب از طریق کار هسته ها و گروه های کارگرایش دارد، باید برای سازمان دادن جلسات توده ای در مراکز مهم سیاسی و در دنبال آن اعتصابات، به کار برده شوند. آن هایی که از جانب حزب در این

جلسات صحبت می کنند، باید حداکثر سعی خود را در قانع نمودن حضار به قبول این مسأله که فقط کمونیزم است که می تواند مبارزه را به نتیجه ی موفق برساند، بنمایند. کمیسیون های خاصی باید این جلسات را با دقت تدارک ببینند. اگر حزب به دلالتی نمی تواند جلساتی از خود برگزار کند، باید برای صحبت در جلساتی که توسط اعتصاب کنندگان و یا هر بخش دیگر از پرولتاریای در حال مبارزه تشکیل می شود، رفقای مناسبی برگزیده شوند.

هر جا این امکان وجود داشته باشد که اکثریت و یا بخش بزرگی از یک جلسه را وادار به حمایت از خواست خودمان بکنیم، باید اینکار به طریقی فورموله شود که در جریان مباحثات و مصوبات به درستی مورد بحث قرار بگیرد و انجام شود. باید سعی شود که تصمیمات و حرکات مشابه، در جلساتی که در همان محل یا در جاهای دیگر برگزار می شوند ولی از جانب اقلیت قوی حمایت می شوند، هر چه بیش تر به تصویب برسند. به این طریق ما قادر خواهیم شد که توده های زحمتکش را در جنبش به گردهم آوریم، آن ها را تحت نفوذ معنوی خودمان در آوریم و رهبری خود را به آنان بشناسانیم.

بعد از هر یک از این جلسات، کمیته هایی که در کارهای تهیه و استفاده از این جلسات شرکت داشته اند، باید کنفرانس تشکیل داده و گزارشی برای ارسال به کمیته های رهبری حزب تنظیم نمایند تا نتایج لازمه را از تجربیات و یا اشتباهات برای کارهای احتمالی آینده بگیرند.

در انطباق با هر موقعیت بخصوص، خواست های عملی کارگرانی که درگیر قضیه هستند، باید به وسیله ی پوستر و پخش اعلامیه و یا جزوه بین کارگران به اطلاع عموم برسد به طوری که به آن کارگران ثابت شود که سیاست های

کمونیستی با خواست‌های آنان تطابق داشته و در آن موقعیت قابل به کار بردن است.

لازم است که گروه‌های مخصوص و سازمانیافته‌ای اجرای درست پخش پوسترها، انتخاب نقاط مناسب، همچنین زمان مناسب برای این فعالیت‌ها را برعهده بگیرند. پخش اعلامیه باید در جلوی کارخانه‌ها و در سالن‌هایی که کارگران مربوطه می‌خواهند اجتماع کنند و همچنین نقاط مهم در شهر مثل ادارات کار و ایستگاه‌ها صورت بگیرد. اینگونه پخش جزوات باید با بحث‌های جالب و شعارهایی که روی کلیه‌ی اقشار توده‌های زحمتکش اثر بگذارد، همراه باشد. جزواتی که حاوی جزئیات مسأله هستند، در صورت امکان باید فقط در سالن‌ها، کارخانجات، مناطق سکونت و جاهای دیگری که انتظار می‌رود مطالب چاپ شده مورد توجه قرار می‌گیرد، پخش شوند.

این تبلیغات باید به‌طور همزمان با فعالیت‌هایی که در درون اتحادیه‌های کارگری و جلسات متشکله در کارخانه‌ها در حین وجود اختلاف صورت می‌گیرند، مورد پشتیبانی قرار گیرند، حال چه جلسه توسط رفقای ما ترتیب یافته باشد و چه فقط با مساعدت ما. سخنرانان و بحث‌کنندگان باید از هر فرصت مناسب برای مطلع کردن حضار از نقطه نظرات ما استفاده کنند. روزنامه‌های حزب ما باید بیش‌ترین جای ممکن و بهترین مباحث را در اختیار چنین جنبش‌های مخصوص بگذارد. در حقیقت تمام سازمان‌های فعال حزب باید در چنین هنگامی در خدمت مقصود کلی چنین جنبشی قرار گیرند که به وسیله‌ی آن تمام رفقای ما بتوانند با حداکثر انرژی کار کنند.

سازمان و رهبری متحرک که اساساً بر سلول‌های کارخانه‌ای بنا شده باشد، ضامن موفقیت تظاهرات است

۳۲- برای تظاهرات، رهبری با تحرک و فداکار که برای انجام هدف یک عمل خاص کاملاً مصمم باشد، لازم است. رهبری باید در هر لحظه قادر به تشخیص این موضوع باشد که آیا تظاهرات به بالاترین نقطه‌ی مؤثر بودن خود رسیده است یا نه و یا اینکه در حین اوضاع ویژه‌ای می‌توان جنبش موجود را به وسیله‌ی ایجاد حرکات توده‌ای به صورت تظاهرات، اعتصابات و نهایتاً اعتصابات همگانی توسعه‌ی بیش‌تر داد؟ تظاهراتی که در زمان جنگ به نفع صلح انجام می‌شدند، به ما آموخته‌اند که یک حزب پرولتری واقعاً مبارز، هر چقدر هم که کوچک و غیرقانونی باشد، وقتی که موضوع مطرح شده در تظاهرات واقعاً دارای اهمیت باشد، به طور قطع مورد توجه هر چه بیش‌تر توده‌های وسیع قرار می‌گیرد. رهبری هیچگاه نباید پس از متفرق شدن تظاهرات ساکت بایستد و یا از جریان آن خود را دور نماید. تظاهرات خیابانی وقتی که دارای پایه‌های متشکل در کارخانجات بزرگ باشند، بالاترین نتایج مؤثر را به دست می‌آورند. هنگامی که در اوضاع ویژه‌ای، تدارکات مؤثر هسته‌ها و گروه‌های ما به وسیله‌ی تبلیغات شفاهی و یا پخش اعلامیه موفق شده باشند که نوعی یگانگی در فکر و در عمل در آن اوضاع خاص به وجود آورند، کمیته‌ی مسئولین و همکاری باید اعضاء شناخته‌نشده‌ی حزب را در کارخانه‌ها و رهبران هسته‌ها و گروه‌ها را به کنفرانسی جهت تعیین زمان و هدف اجتماع در روز تعیین شده، و همچنین شعارها و امکانات تشدید عمل و زمان‌های شروع و متفرق شدن تظاهرات فرا خواند. استخوان بندی اصلی تظاهرات باید از مأمورین آموزش دیده، با

تجربه و با پشتکار تشکیل شود که پیوسته از هنگام ترک کارخانه تا لحظه‌ی متفرق شدن در میان توده‌ها باشند. برای اینکه بین این مأمورین رابطه فعال وجود داشته و هر یک از آن‌ها دستورات لازمه‌ی سیاسی را مرتباً دریافت نمایند. باید کارگران مسئول حزبی به طور سیستماتیک در بین جمعیت پخش شوند. یک چنین رهبری با تحرک و متشکل سیاسی در یک تظاهرات است که امکان می‌دهد امر شدت فعالیت مرتباً تجدید شده و نهایتاً به حرکات بزرگ‌تر توده‌ای منجر شود.

تشکل واحد مبارزات طبقه‌ی زحمتکش و منفرد کردن اصلاح طلبان

۳۳- احزاب کمونیستی که دارای استحکام داخلی، بدنه‌ای از مسئولین آزمایش شده و تعداد قابل ملاحظه‌ای طرفدار در بین توده‌ها شده‌اند، باید هر کوششی را به کار برند تا با مبارزات وسیع بر نفوذ رهبران خائن سوسیالیست بر طبقه‌ی زحمتکش غلبه نموده و توده‌ها را به پیروی از شعارهای حزب کمونیست بکشانند. سازماندهی این مبارزات باید به صورت مختلف باشد، منوط به اینکه آیا واقعاً مبارزه در اوضاع فعلی مناسب است (یعنی اوضاعی که رهبران سوسیالیست فعال شده و خود را در رأس جنبش پرولتاریا گذاشته‌اند) و یا اینکه اوضاع موقتاً دوران رکود را می‌گذرانند.

ترکیب حزب نیز عامل تعیین‌کننده‌ی دیگری برای انتخاب متدهای سازماندهی اینگونه عملیات است. به عنوان مثال، روش انتشار به اصطلاح نامه‌ی سرگشاده، برای جلب قسمت‌هایی از پرولتاریای آلمان که از نظر اجتماعی تعیین‌کننده بودند، در آلمان بیش از دیگری کشورها مؤثر بوده است. حزب کمونیست آلمان در شدیدترین لحظات اختلاف طبقاتی برای برداشتن

نقاب از چهره ی رهبران خائن به سوسیالیزم علناً از دیگر سازمان های توده ای پرولتاریا که مدعی قدرتمندی بودند، پرسید که آیا حاضرند به خاطر فقر و احتیاج واضح پرولتاریا و کوچکترین خواست هایش حتی خواست لقمه ای نان، با مشارکت حزب کمونیست مبارزه را به عهده بگیرند؟

هر جا که حزب کمونیست چنین مبارزه ای را شروع می کند، باید کلیه ی کارهای سازمانی برای بردن اخبار این فعالیت ها به وسیع ترین توده های طبقه ی زحمتکش بسیج بشود.

تمام مأمورین حزب در گروه های کارخانه ای و اتحادیه های کارگری باید برای شرکت در جلسات کارخانه ها یا اتحادیه های مربوطه آمادگی کامل پیدا کرده و در این جلسات و یا در هر جلسه ی عمومی خواست های عنوان شده توسط حزب را که نمایانگر مهم ترین خواست های پرولتاریا هستند، مطرح سازند. هر جا که یکی از هسته ها و یا گروه های ما می خواهد کوششی برای تحت تأثیر قرار دادن توده ها و تشویق آن ها به حمایت از خواست های ما بنماید، برای استفاده از حسن نیت و روحیه ی کنترل اعصاب آن ها باید اینکار با پخش همگانی و مؤثر پوستر، اعلامیه و جزوه همراه باشد. روزنامه ی حزبی ما باید در طول زمان چنین مبارزات تبلیغاتی با مقالات مختصر یا مفصل و بررسی کلیه ی جوانب قضیه از هر نقطه نظری مشغول به ادای توضیحات درباره ی مسائل جنبش باشد. سازمان باید پیوسته مطالب مربوط به این مقالات را در اختیار روزنامه بگذارد و توجه کافی بشود که سردبیران در کوشش خود برای پیشبرد مبارزه ی حزب دچار اشکال نشوند. گروه های پارلمانی و نمایندگان حزب در شهرداری ها نیز باید برای پیشبرد این مبارزات به طور سیستماتیک کار کنند. آن ها باید طبق نظرات قسمت های مربوطه ی

رهبری، مسائل را در جلسات خود از طریق ارائه‌ی پیشنهادات و یا تصمیمات به بحث بگذارند. این نمایندگان باید خود را به عنوان افراد آگاه توده‌های مبارزه‌کننده، مفسر خواست‌های آنان در اردوگاه دشمن طبقاتی، و مأمورین مسئول و کارگران حزب بدانند.

وقتی که حزب در عرض چند هفته با کار هماهنگ کلیه‌ی نیروهایش موفق شود تعداد زیاد و فزاینده‌ای بخشنامه و مصوبه در پشتیبانی از خواست‌های حزب در نقاط مختلف به تصویب برساند، آنگاه گردهم‌آوری و استحکام دادن به حمایت این توده‌ها که در عمل پشتیبانی خود را از ما ابراز داشته‌اند، وظیفه‌ی خطیری برای حزب خواهد بود. در شرائطی که کار اتحادیه‌های کارگری شکل اصلی جنبش شده است، باید کوشش شود که نفوذ سازمان ما در آن‌ها افزایش یابد. نهایتاً گروه‌های ما در این اتحادیه‌ها باید با فعالیت مستقیم و از قبل آماده‌شده در قبال رهبران محلی آن‌ها کاری کنند که یا بر نفوذ آن‌ها غلبه نمایند و یا آن‌ها را برای به راه انداختن مبارزه‌ی متشکل که بر اساس خواست حزب ما باشد وادارند.

هر جا که شورای کارخانه‌ای، کمیته‌های صنفی و یا جریانات مشابه موجود باشد، گروه‌های ما باید در جلسات مجمع عمومی آن‌ها اعمال نفوذ کرده و آن‌ها را به تصمیم برله مبارزه بکشانند. اگر تعدادی از تشکل‌های محلی طوری تحت تأثیر قرار گرفته‌اند که حاضرند از منافع حیاتی پرولتاریا، تحت رهبری حزب کمونیست، پشتیبانی کنند، باید کنفرانس با شرکت آن‌ها و نمایندگان جلسات کارخانه‌هایی که در آن‌ها تصمیمات موافق گرفته‌شده، تشکیل شود.

بخش ششم:

رهبری جدید

از مبارزات جزئی به مبارزات هماهنگ

رهبری جدیدی که تحت نفوذ حزب کمونیست، بدینگونه استحکام می یابد. با چنین تمرکزی از کارگران سازمان داده شده، نیروی تازه ای به دست می آورد. و این نیرو باید یا برای به جنبش درآوردن دیگر رهبران اتحادیه های کارگری و احزاب سوسیالیست و یا برای برملاء ساختن ماهیت آنان به کار رود.

در آن مناطق صنعتی که حزب دارای بهترین سازمان خود بوده و بیش ترین حمایت را از توده ها به دست آورده است، باید توسط اعمال فشار منظم روی اتحادیه های کارگری و شوراهای صنفی، تمام مبارزات آشکار و منفرد اقتصادی و همچنین جنبش های در حال رشد گروه های دیگر را به یک مبارزه ی هماهنگ و واحد مبدل گرداند.

سپس این جنبش باید خواست های اساسی را کاملاً جدا از منافع صنفی مطرح کرده و کوشش کند که برای رسیدن به آن ها تمام نیروهای متحد در کلیه ی سازمان های ناحیه را به کار برد. در چنین جنبشی، حزب کمونیست ثابت خواهد کرد که رهبری پرولتاریا بوده و برای مبارزه آماده است. در حالی که بوروکراسی اتحادیه های کارگری و احزاب سوسیالیست که اصلاً با چنین

جنبشی سازمانیافته و متشکل مخالفت می نمایند، نه تنها از نظر سیاسی، بلکه از نظر کار سازمانی عملاً افشاء خواهند گشت.

چگونه در بحران های مزمن به پیشرفت کار شکل بدهیم

۳۴- در مواقع بحران های اقتصادی مزمن که برحسب معمول باعث ایجاد جنبش های تازه می شوند، حزب کمونیست باید کوشش کند که کنترل توده ها را به دست آورد. ممکن است بهتر باشد که از ابراز خواست های بخصوص در قبال احزاب سوسیالیست صرف نظر کرده و به جای آن مستقیماً با افراد عضو این احزاب تماس بگیریم و به آن ها خاطر نشان سازیم که چگونه برخلاف خواست رهبران بوروکراتیک اشان وجود مزیقه و ظلم، آن ها را به جنگ های اجتناب ناپذیر با کارفرماهایشان کشانیده است. ارگان های حزب، بخصوص روزنامه هایش باید روز به روز روی این موضوع تأکید کنند که حزب کمونیست حاضر است که رهبری را در مبارزات معلق و حقیقی کارگران در مزیقه، به دست گیرد و سازمان جنگی اش آماده است در هر کجا که ممکن باشد به تمام مردم ستم دیده، در شرایط یک بحران مزمن کمک نماید. باید هر روز این نکته را ذکر کرد که برخلاف کوشش های سازمان های قدیمی برای صرف نظر کردن و جلوگیری از مبارزات، هیچگونه امکانی برای بهبود حداقل شرایط زندگی برای کارگران بدون این مبارزات وجود ندارد.

بخش های کمونیست در درون اتحادیه های کارگری و واحدهای صنعتی باید پیوسته روی مسأله ی آمادگی و فداکاری کمونیستی پافشاری کرده و این نکته را برای همکاران کارگر خود روشن نمایند که راهی برای گریز از مبارزه وجود ندارد. در هر حال، وظیفه ی اصلی، یکی کردن و استحکام بخشیدن به

کلیه ی مبارزات و جنبش هائی است که در شرائط بحران به وجود می آیند. هسته ها و بخش های مختلفی از صنایع و کارگاه ها که در مبارزه درگیر شده اند، نه تنها باید نزدیک ترین روابط را بین خود حفظ کنند. بلکه باید خود را رهبر و مسئول تمام جنبش هائی که ممکن است به هم بخورد، بدانند. آن ها باید در ارتباط با کمیته های منطقه ای و همچنین مرکزی بوده و گزارشات لازم را سریعاً به مأمورین برسانند و توسط کارگران مسئولی که قادرند دوش به دوش افراد درگیر در یک جنبش باشند، آن را رهبری هم بنمایند و این جنبش ها را وسیع تر و عمیق تر گردانند. این وظیفه ی اصلی سازمان است که در هر کجا، نکات مشترک مبارزات مختلف را متذکر شده و روی آن ها تأکید نماید تا بتواند در صورت لزوم به ترویج این نکته که حل عمومی این مسائل به طریق سیاسی می باشد، اقدام ورزد. هر چه مبارزات شدیدتر شده و خصلت عمومی می یابد، لزوم ایجاد رهبری های همگون برای آن ها بیش تر می شود. در هر کجا که رهبران بوروکراتیک اعتصابات دچار شکست می شوند، حزب کمونیست باید فوراً وارد شود و افراد را به ایجاد یک سازمان عملیاتی، مطمئن گرداند. سازمان اولیه ی عمومی می تواند با رهبری مبارز و تعریف و تمجید از اصول سازماندهی در کلیه ی جلسات بخش ها و شوراهای صنعتی مربوطه به وجود آید.

وقتی که یک جنبش کارگری ابعاد گسترده ای پیدا می کند، به خاطر تهاجمات سازمان های کارفرمایان و دخالت های دولت، ماهیت سیاسی به خود می گیرد. در این مواقع باید ترویج اولیه و کارهای سازماندهی برای شوراهای کارگران که امکان تشکیل آن پیدا شده و احتمالاً لازم می باشد، شروع گردد. در این جاست که ارگان های حزبی باید در تبلیغ این موضوع که طبقه ی

زحمتکش فقط با ایجاد و ساختن سلاح مبارزاتی خود می‌تواند رهانی یابد، تأکید کنند. در این ترویج نباید کوچک‌ترین اشاره‌ای به بوروکراسی اتحادیه‌های کارگری یا احزاب سوسیالیست بشود.

۳۵- احزاب کمونیستی که رشد زیادی کرده اند و بخصوص احزاب توده‌ای بزرگ، باید برای فعالیت توده‌ای مجهز باشند. برای ایجاد یگانگی و نزدیکی با توده‌های وسیع باید از هر تظاهرات یا جنبش توده‌ای اقتصادی و همچنین عملیات محلی، برای سازماندهی بهتر و تجربه‌ی بیش‌تر آن‌ها استفاده کرد. تجربیاتی که از کلیه‌ی جنبش‌های عظیم به دست می‌آیند، باید در کنفرانسی با شرکت مقامات رهبری و کارگران مسئول حزبی و نمایندگان مطمئن اتحادیه‌های کارگری مربوط به صنایع بزرگ و متوسط، مورد بحث قرار گیرند. با این روش، شبکه‌ی ارتباط پیوسته‌ی زیادت‌ر و قوی‌تر می‌شود و روح مبارزه هر چه بیش‌تر در نمایندگان مطمئن صنایع نفوذ می‌کند. روابط نزدیک و اطمینان متقابلی که بین مقامات رهبری و کارگران حزبی از یک طرف و نمایندگان کارگاه‌ها از طرف دیگر وجود دارد. تضمینی است برای اینکه هر عمل توده‌ای سیاسی مطابق با اوضاع و قدرت واقعی حزب بوده و از انجام اعمال پیش‌رس و ناپخته جلوگیری شود.

بدون ایجاد نزدیک‌ترین روابط بین سازمان‌های حزب و توده‌هایی از پرولتاریا که در اعمال توده‌ای بزرگ شرکت می‌کنند، یک جنبش واقعی نمی‌تواند توسعه پیدا کند. اضمحلال بی‌موقع خیزش بدون شک انقلابی ایتالیا در سال گذشته، که با تسخیر کارخانه‌ها اظهار وجود کرد، مطمئناً به اندازه‌ی زیادی به دلیل خیانت بوروکراسی اتحادیه‌های کارگری، نامطمئن بودن رهبران احزاب سیاسی و تا حدی هم به دلیل عدم وجود روابط نزدیک

سازمانی بین حزب و صنایع که می بایست از طریق نمایندگان آگاه به مسائل سیاسی و علاقمند به منافع حزب باشد، بود. همچنین اعتصاب کارگران معدن انگلستان در سال جاری (۱۹۲۱) بدون شک تا حد بسیار زیادی از عدم وجود این روابط صدمه دیده است.

بخش هفتم:

درباره‌ی مطبوعات حزبی

برای یک روزنامه‌ی کمونیستی چه باید و چه نباید کرد

۳۶- جراند حزب کمونیست باید با انرژی تأسیس و توسعه یابد. هیچ روزنامه‌ای را که کاملاً از دستورات حزب پیروی نکند، نمی‌توان ارگان حزب کمونیست نامید.

حزب باید توجه بیش‌تر خود را مبذول داشتن نشریات خوب بکند نه به داشتن تعداد زیادی از آن‌ها. هر حزب کمونیست باید دارای یک ارگان مرکزی باشد و در صورت امکان آن را روزانه منتشر نماید.

۳۷- یک روزنامه‌ی حزب کمونیست هرگز نباید مانند روزنامه‌های بورژوازی و همچنین مانند روزنامه‌های احزاب سوسیالیست حالت سرمایه‌گذاری را داشته باشد. روزنامه‌ی ما باید از کلیه‌ی مؤسسات مالی سرمایه‌داری مستقل باشد. یک سازمان ماهر اعلانات که وجود روزنامه‌ی ما را برای احزاب توده‌ای قانونی ممکن می‌سازد، هرگز نباید خود را تا حد وابستگی به آگهی‌دهندگان بزرگ نزول دهد. برعکس با رفتاری که در قبال سوالات اجتماعی پرولتاریا می‌کند، بین تمام احزاب توده‌ای ما وجهه‌ی بزرگ‌تری برای خود کسب خواهد کرد.

روزنامه‌های ما نباید در خدمت ارضاء تمایلات و احساسات و یا سرگرمی عموم باشد. این روزنامه‌ها نباید به انتقاداتی که از طرف نویسندگان خرده بورژوازی و یا متخصصین ژورنالیست در رابطه با سعی آن‌ها در کسب احترام می‌شود، تسلیم شوند.

۳۸- روزنامه‌ی کمونیستی در درجه‌ی اول باید به منافع کارگران تحت ستم و مبارز بپردازد. این نشریه باید بهترین عامل تهییج ما و یک مبلغ عمده برای انقلاب پرولتری باشد. این هدف روزنامه‌ی ما می‌باشد که تجربیات گرانبهای اعضاء حزب را جمع‌آوری کند و همان‌ها را برای رفقایمان بازگو سازد تا مثل یک راهنما پیوسته باعث تجدیدنظر و بهبود در روش کارهای کمونیستی باشد، بدین طریق روزنامه بهترین وسیله‌ی سازماندهی در کار انقلابی ما خواهد بود.

بنابر این فقط با اینکار متشکل و جامع، روزنامه‌ی کمونیستی و بخصوص روزنامه‌ی اصلی ما است که با حفظ هدف مشخص در مد نظر، ما را قادر می‌سازد که مرکزیت دموکراتیک را به وجود آورده و متعاقباً کار را به طور مؤثر در حزب کمونیست تقسیم کنیم و بنابر این بتوانیم مأموریت تاریخی خویش را اجرا نماییم.

سازماندهی روزنامه‌های کمونیستی

۳۹- روزنامه‌ی حزب کمونیست باید کوشش بکند که کار کمونیستی انجام دهد. یعنی باید یک سازمان مبارز پرولتری باشد، یک مجموعه‌ی کاری از کارگران انقلابی، نویسندگانی که مرتباً برای آن می‌نویسند، سردبیران، حروف چین‌ها، مأمورین چاپ، مأمورین پخش، آن‌هائی که مطالب محلی را

جمع آوری کرده و همان ها را در روزنامه مورد بحث قرار می دهند، آن ها که در انتشار روزانه ی آن شرکت دارند و غیره. چند معیار عملی لازم است که روزنامه را با توجه بدان ها به یک ارگان مبارز واقعی، اجتماعی و فعال و قوی از کمونیست ها تبدیل کرد.

وقتی که قرار است یک فرد کمونیست برای روزنامه اش کار و فداکاری کند، بنابر این باید دارای نزدیک ترین ارتباط با آن باشد. روزنامه در حقیقت سلاح روزانه ی اوست که باید هر روز محکم و تیز شود تا برای کار مناسب باشد. برای وجود روزنامه ی کمونیستی لوازم خوب و از خودگذشتگی مالی دائمی لازم است. وسائل توسعه و بهبود داخلی آن باید پیوسته توسط افراد صفوف مختلف حزب تأمین شود تا اینکه به یک سازمان محکم تبدیل شده و چنان تیراژ وسیعی در بین توده ها پیدا کند که خود به صورت یک وسیله ی پشتیبانی از جنبش کمونیستی در آید.

این کافی نیست که فردی فقط یک عامل فعال در پخش و مروج روزنامه باشد. بلکه لازم است که به خود روزنامه هم کمک کند.

هر اتفاقی که در کارگاه می افتد. چه اجتماعی و چه اقتصادی، از وقوع یک حادثه تا جلسه ی عمومی کارگران، از رفتار ناشایستی که با یک کارآموز شده تا گزارش مالی، باید بلافاصله به روزنامه گزارش شود. بخش هایی که در اتحادیه های کارگری کار می کنند، موظف اند که کلیه ی تصمیمات و مصوبات مهم را که در جلسات و یا توسط دبیران اتخاذ شده اند و همچنین کارهای مشخصه ی دشمنان ما را به روزنامه ارسال کنند. زندگی عمومی در خیابان ها و در مجالس، معمولاً به اعضا با دقت حزب این موقعیت را می دهد که انتقادات اجتماعی موشکافانه ای مطرح نمایند. ما با درج این انتقادات در

روزنامه ی خود، حتی به خوانندگان بی تفاوت نیز نشان می دهیم که چگونه مسائل مربوط به احتیاجات روزمره ی زندگی را دنبال می کنیم.

نامه های کارگران

بررسی و اقدام در باره ی چگونگی چاپ اینگونه نوشتجات از زندگی کارگران و سازمان های طبقه ی کارگر باید توسط هیئت مؤلفین و با توجه و احساس بخصوص صورت بگیرد. چاپ آن ها باید به صورت اعلان های مختصر باشد که بتواند ارتباط نزدیک روزنامه ی ما را با زندگی کارگران برساند، و یا باید از آن ها به عنوان مثال های عملی از زندگی روزانه ی کارگران برای توضیح تزه های کمونیزم استفاده کرد. هر جا که ممکن باشد، هیئت مؤلفین باید ساعاتی مشخص و راحتی را روزانه برای دیدن و گوش دادن به حرف کارگرانی که برای درد دل، اظهار خواست ها و یا شکایت در مورد مسائل زندگی که مورد توجه اشان بوده و می خواهند از آن ها برای بیش تر روشن کردن حزب استفاده کنند، اختصاص بدهند.

مثال از "پراودا"

تحت سیستم سرمایه داری، البته برای روزنامه های ما ممکن نیست که بتوانند اجتماعات کمونیستی و کاملی از کارگران باشند. با این حال حتی تحت سخت ترین شرائط نیز امکان دارد که موفقیت هائی برای سازماندهی یک چنین روزنامه ی انقلابی به دست آورد. این امر با روزنامه ی "پراودا" رفقای روسی ما در پریود ۱۳-۱۹۱۲ ثابت شده است. این روزنامه حقیقتاً نمایانگر یک سازمان دائمی و فعال از کارگران آگاه انقلابی در مهم ترین مراکز

روسیه بود. رفقا به طور دسته جمعی از نیروهای خود برای تألیف، چاپ و پخش روزنامه استفاده کردند، و خیلی از آن ها این کارها را به همراه کارهای روزمره ی خود و کنار گذاشتن پول لازم برای روزنامه از محل درآمدهایشان انجام می دادند. روزنامه، در عوض برای آن ها بهترین چیزهایی را که طالب اشان بودند، فراهم می کرد، چیزهایی که برای همان لحظات احتیاج داشتند و چیزهایی که امروز نیز هنوز در کار و مبارزه اشان قابل استفاده است. چنین روزنامه ای باید حقیقتاً توسط اعضاء حزب و دیگر کارگران انقلابی، "روزنامه ی ما" خوانده شود.

ابزار پیشبرد مبارزات تبلیغات توده ای

۴۰- مشخصه ی اصلی جرائد کمونیستی، شرکت مستقیم در مبارزات تبلیغاتی حزب است. اگر در زمان مشخصی، فعالیت حزب به طور متمرکز متوجه یک فعالیت مبارزاتی مشخص باشد، وظیفه ی ارگان حزب این است که نه تنها صفحات مقالات سردبیر، بلکه تمام قسمت های آن را در خدمت آن مبارزه درآورد. هیئت مؤلفین باید منابع و مطالب لازم را در اختیار مبارزه ی جاری بگذارد، سرتاسر روزنامه باید این مطالب را چه از نظر محتوی و چه از نظر شکل دربر بگیرد.

۴۱- موضوع جمع آوری هر چه بیش تر آبونمان برای "روزنامه ی ما" باید به صورت یک سیستم در آید. اولین کاری که باید انجام شود، استفاده کردن از هر فرصتی است که واقعه ی بخصوصی باعث برانگیخته شدن کارگران از نظر سیاسی و اجتماعی می شود. مثلاً پس از هر اعتصاب بزرگ یا اخراج که در جریان آن روزنامه آشکارا و با حرارت از منافع کارگران دفاع

کرده است، باید فعالیت جمع آوری مشترکین جدید برای روزنامه به طور منظم در مورد افراد شرکت کننده در آن جنبش اجرا شود. پخش لیست ها و سفارشات روزنامه نباید منحصر به صنایعی که کمونیست ها در آن ها مشغول فعالیت هستند و در بخش هایی از اتحادیه های کارگری آن ها که در اعتصابات شرکت دارند، باشد بلکه، هر جا که ممکن باشد باید مباحث اشتراک را توسط کارگرانی که مشغول کارهای تبلیغی برای حزب هستند، به تک تک خانه های مسکونی رسانید.

هم چنین، پس از هر مبارزه ی تبلیغاتی برای انتخابات که باعث تهییج کارگران شده است، گروه های مخصوص که برای اینکار برگزیده شده اند، به خانه های کارگران رفته و کار ترویج برای روزنامه را به پیش ببرند.

در مراحل بحران های مخفی سیاسی و اقتصادی، که آثارشان در بالا رفتن قیمت ها، بیکاری و سختی های دیگری که روی تعداد زیادی از کارگران اثر می گذارند، پیدا می شود، باید حداکثر کوشش را به کار برد تا کارگران متشکل را که در صنایع مختلف هستند، به سوی حزب جلب کرده و گروه هایی از آن ساخت که کار سیستماتیک تبلیغ خانه به خانه را برای روزنامه اجرا نمایند. تجربه نشان داده است که مناسب ترین موقع برای ترویج خانه به خانه هفته ی آخر هر ماه است. هر گروه محلی که بگذارد حتی یکی از هفته های آخر ماه بدون استفاده کردن از آن برای ترویج روزنامه بگذارد، مرتکب سهل انگاری بزرگی نسبت به توسعه ی جنبش کمونیستی خواهد شد. گروه های اجرایی که مشغول ترویج روزنامه هستند نباید از هیچ اجتماع عمومی یا تظاهرات بگذرند بدون اینکه در شروع، بین فواصل استراحت و در اختتام آن حضور داشته و فورم های اشتراک روزنامه را در اختیار مردم بگذارند. همین

وظائف شامل هر بخش در اتحادیه های کارگری در مورد جلسات جداگانه ی اتحادیه ها و همچنین شامل گروه ها و بخش ها در کارگاه ها نیز می شود.

از جراید حزب دفاع کنید

۲-۴. هر عضو حزب باید پیوسته از روزنامه ی ما در مقابل دشمنان آن دفاع کرده و با انرژی بر ضد جرائد سرمایه داری تبلیغ کند. هر فرد عضو حزب باید پستی عمل، حذف اطلاعات و دورویی این جرائد را برملا سازد. باید با اعمال انتقاد و حمله ی مداوم، بر جرائد سوسیال دموکراتیک و مستقل نیز چیره شد. انجام اینکار نباید به صورت مجادلات گروه گرایانه باشد بلکه باید سعی شود که پیوسته رفتار خیانت آمیز آنان که به صورت پوشانیدن روزمره ی آشکارترین اختلافات طبقات صورت می گیرد، افشاء شود. بخش های ما در اتحادیه های کارگری و سازمان های دیگر کارگری باید راه های مناسب و منظمی بیابند که افراد عضو این اتحادیه ها و سازمان ها را از نفوذ منحرف کننده و علیل کننده ی این روزنامه های سوسیال دموکراتیک دور نمایند. همچنین کار تبلیغی خانه به خانه ی ما هم باید مشخصاً وقتی که در مورد کارگران صنعتی انجام می شود، آگاهانه جهت ضد جرائد سوسیال دموکراتیک را هم داشته باشد.

بخش هشتم:

استخوان بندی تشکیلات حزب

۴۳- سازمان حزب که مرتباً در حال گسترش و قوی شدن است، نباید فقط بر مبنای تقسیمات جغرافیایی تقسیم بندی شود. بلکه شرانط واقعی اقتصادی، سیاسی و عبور و مرور در هر منطقه ای را هم باید در نظر گرفت. مرکز ثقل را باید در شهرهای عمده و مراکز صنایع بزرگ قرار داد.

معمولاً وقتی یک حزب جدید ساخته می شود، این تمایل وجود دارد که سازمان حزب یکباره در سراسر کشور پخش شود. بنابر این بدون توجه به این موضوع که تعداد کارگرانی که در اختیار حزب هستند، بسیار محدود است، این کارگران در تمام جهات پخش می شوند. اینکار باعث تضعیف قابلیت عضوگیری و رشد حزب می شود. در این موارد می دیدیم که دفاتر حزب مرتباً در جاهای مختلف بر پا می شدند ولی خود حزب موفق نمی شد که حتی در مهم ترین شهرهای صنعتی جای پای محکمی به دست آورد.

سازمان های ناحیه ای و استانی

۴۴- برای متمرکز نمودن فعالیت حزب تا عالی ترین درجه ی ممکن، عاقلانه نخواهد بود که رهبری حزب را به صورت سلسله مراتب و گروه هائی که از یکدیگر دستور می گیرند. در آوریم. هدف باید این باشد که در هر شهر

بزرگ که متشکل از یک مرکز اقتصادی، سیاسی و ارتباطی می‌باشد، باید به صورت شبکه‌ای از سازمان‌های حزبی مناطق اطرافش که از نظر اقتصادی سیاسی بدان وابسته هستند، درآید. کمیته‌ی حزبی در یک مرکز عمده باید در رأس بدنه‌ی حزب در منطقه‌ی مربوطه‌ی خود بوده و فعالیت‌های سازمانی خود را با حفظ ارتباط نزدیک با افراد عضو در منطقه اجرا نماید. افراد سازمانده در چنین ناحیه‌ای که در کنفرانس ناحیه‌ای انتخاب شده و توسط کمیته‌ی مرکزی تأیید شده‌اند، متعهداند که در زندگی حزب در سازمان محلی شرکت فعال داشته باشند. کمیته‌ی ناحیه‌ای حزب باید پیوسته با کارگران عضو حزب در ناحیه تقویت گردد، تا اینکه رابطه‌ی نزدیکی بین کمیته و توده‌های عظیم منطقه وجود داشته باشد. همین‌طور که سازمان محلی توسعه پیدا می‌کند، باید کوشش شود که کمیته‌ی رهبری ناحیه به‌طور همزمان به صورت بدنه‌ی رهبری سیاسی نیز عمل کند. بنابر این کمیته‌ی حزبی در ناحیه به اتفاق کمیته‌ی مرکزی، نقش ارگان حقیقی رهبری را در کل سازمان حزب به عهده خواهد داشت.

خطوط مرزی نواحی حزبی در حقیقت با منطقه‌ی جغرافیایی محدود نمی‌شوند. عامل تعیین‌کننده این است که کمیته‌ی ناحیه‌ای در موقعیتی باشد که بتواند فعالیت‌های تمام سازمان‌های محلی در ناحیه‌ی خود را به‌طور یکنواخت (هم سطح) رهبری کند. به محض اینکه انجام اینکار غیرممکن گردد، ناحیه باید تقسیم شده و نواحی جدید حزبی تشکیل شوند.

هم‌چنین در کشورهای بزرگ، لازم است که سازمان‌های واسطه‌ای به‌منظور حلقه‌ی ارتباطی بین کمیته‌ی مرکزی و کمیته‌های محلی موجود باشند. در شرائط معینی ممکن است خوب باشد که به بعضی از این

سازمان های واسطه ای مثلاً سازمانی در یک شهر بزرگ با تعداد زیادی عضو، نقش رهبری داده شود. ولی به عنوان یک قاعده کلی باید از آن جلوگیری کرد چون که باعث عدم مرکزیت می شود.

سازمان های محلی

۴۵- سازمان های واسطه ای بزرگ عبارتند از، سازمان های محلی حزب، گروه هائی از مناطق روستائی یا از شهرهای کوچک و یا از نواحی مختلف شهرهای بزرگ.

هر سازمان محلی حزب که به اندازه ای رشد کند که به عنوان یک سازمان قانونی وجود داشته باشد ولی نتواند جلسات مجمع عمومی خود را با شرکت تمامی افراد عضو خود برگزار کند، باید به چند قسمت تقسیم شود.

در هر سازمان حزبی، اعضاء باید برای فعالیت های روزانه ی حزب گروه بندی شوند. در سازمان های بزرگ، ممکن است عاقلانه باشد که گروه های مختلف را به صورت قسمت های دسته جمعی، ترکیب کرد. به عنوان یک قاعده، اینگونه اعضاء باید در یک گروه متشکل در محل کار خود یا هر جای دیگر شرکت داشته و فرصت ملاقات یکدیگر را در جریان فعالیت روزانه ی خود داشته باشند. هدف از اینگونه گروه های دسته جمعی این است که کار حزب بین گروه های اجرایی مختلف و کوچک تقسیم شود و از مأمورین مختلف گزارشات مربوطه دریافت گردد و کاندیداهای عضویت تربیت شوند.

کنگره ی کمونیست بین الملل

۴۶- کل حزب باید تحت هدایت کمونیست بین الملل باشد. دستورات و تصمیمات هیئت اجرایی بین الملل در باره ی روش هائی که شامل احزاب وابسته می شود. باید در درجه ی اول به کمیته های مرکزی این احزاب ارسال شده و از طریق این کمیته ها یا به بعضی کمیته های مخصوص و یا به کل اعضای ابلاغ گردد. مصوبات و رهنمودهای بین المللی طبیعتاً توسط حزب و هر عضو آن حزب، باید اجرا گردند.

کمیته ی مرکزی و دفتر سیاسی

۴۷- کمیته ی مرکزی حزب در کنگره ی حزب انتخاب شده و در مقابل آن مسئول می باشد. کمیته ی مرکزی از بین افراد خود تجمع کوچک تری را که شامل دو سو کمیسیون می شود، برای فعالیت سیاسی تشکیل می دهد. هر دوی این سو کمیسیون ها برای کارهای سیاسی و جاری حزب مسئول هستند. این سو کمیسیون ها یا دفاتر، ترتیبات لازم را برای برگزاری جلسات مشترک کمیته ی مرکزی که در آن ها تصمیمات نسبتاً مهم باید گرفته شود، می دهند، هر جا قرار است که در کمیته ی مرکزی تصمیمی گرفته شود که در کل زندگی حزب مؤثر باشد، برای اینکه اوضاع کلی و سیاسی به خوبی مطالعه شده و ایده ی صحیحی از حالت و امور حزب به دست آید، باید افرادی از نواحی مختلف در آن شرکت کنند. به همان دلیل وجود اختلاف عقاید در مورد تاکتیک های عملی که جنبه ی جدی داشته باشد، نباید از طرف کمیته ی مرکزی مورد کتمان قرار بگیرد. برعکس، این عقاید باید در کمیته ی مرکزی مطرح شوند ولی دفتر سیاسی کوچک تر (polit-eaubur) باید به طور

هماهنگ (ormunif) هدایت شده و برای آنکه بتواند سیاست محکم و مطمئن داشته باشد. باید قادر باشد که به اختیارات خود و همچنین اکثریت قابل ملاحظه ای از کمیته ی مرکزی تکیه نماید. بنابر این مبانی، کمیته ی مرکزی حزب، بخصوص در مورد احزاب قانونی، در کم ترین مدت قادر خواهد بود که پایه های محکمی برای انضباط در داخل حزب تشکیل دهد، البته اطمینان بی قید و شرط اعضاء حزب به آن نیز کاملاً لازم است. در همین مواقع تردیدها و انحرافات ممکن و موجود در کمیته را می توان شناخت، اینگونه انحرافات در حزب را می توان قبل از اینکه به درجه ای برسند که باید در مقابل کنگره قرار داده شوند. از میان برداشت.

تقسیم کار در سو کمیسیون

۴۸- هر یک از کمیته های رهبری حزب باید کارش را بین اعضاء خود تقسیم کند تا در قسمت های مختلف کار بازدهی مناسب به دست آید. برای اینکار ممکن است ایجاد کمیته های مخصوص لازم باشد. مثلاً کمیته هائی برای تبلیغ، برای کارهای تألیفی روزنامه، برای مبارزات انتخاباتی اتحادیه های کارگری، برای ارتباطات و غیره. هر کمیته ی مخصوصی تحت دستور کمیته ی مرکزی و یا کمیته ی ناحیه ای است. کنترل فعالیت چنین کمیته ای و همچنین ترکیب اعضاء آن باید در دست کمیته ی ناحیه ای و در مواقع لازم، در دست کمیته ی مرکزی باشد.

ممکن است عاقلانه باشد که گاه گاهی مشاغل و دفاتر افرادی که به کارهای مختلف حزبی مثل مولفی روزنامه، سازماندهی، ترویج و غیره اشتغال دارند عوض شود. البته به شرطی که باعث اختلال زیادی در کار حزب نشود.

مؤلفین روزنامه و مروجین باید در یکی از گروه‌های حزبی برای انجام کارهای روزمره‌ی حزب شرکت داشته باشند.

گزارش کمیته‌ی مرکزی

۴۹- کمیته‌ی مرکزی حزب، مثل کمونیست بین‌الملل، این اختیار را دارد که در هر زمان از کمیته‌ی سازمان‌های کمونیستی، از ارگان‌های آن‌ها و از اعضایشان گزارش بخواند. نمایندگان کمیته‌ی مرکزی و رفقائی که از جانب آن منصوب می‌شوند، باید بتوانند در کلیه‌ی جلسات با داشتن حق صحبت و تصمیم، شرکت کنند. کمیته‌ی مرکزی حزب همیشه باید عده‌ای کمیته‌های سیاسی در اختیار خود داشته باشد (یعنی کمیته‌هایی که برای تعلیم و مطلع نمودن ارگان‌های رهبری در نواحی و مناطق مختلف هستند و اینکار را در مورد مسائل سازمانی و سیاسی نه فقط کتبی بلکه به طور مستقیم و شفافی و مأمورین مسئول انجام می‌دهند).

هر سازمان و یا بخش حزب و همچنین هر فرد عضو حزب، این حق را دارد که در هر زمان، خواست‌ها، پیشنهادات، نکات و یا شکایات خود را مستقیماً به کمیته‌ی مرکزی حزب و یا بین‌الملل ارسال دارد.

اطاعت گروه‌های کوچک‌تر از بزرگ‌تر

۵۰- دستورات و تصمیمات ارگان‌های رهبری، برای سازمان‌های تحت رهبری آن‌ها و افراد عضویشان واجب‌الاجرا هستند. مسئولیت‌های ارگان‌های رهبری و وظیفه‌ی جلوگیری از خطا یا سوءاستفاده‌ی آن‌ها از مقامات رهبریشان را فقط تا حدی می‌توان رسماً تعیین کرد. هر چه مسئولیت

رسمی آن ها کم تر باشد (مثلا در احزاب غیرقانونی)، تعهد آنان برای مطالعه ی عقاید اعضاء به دست آوردن اطلاعات جامع و مرتب، و گرفتن تصمیم پس از اندیشه و تأمل، بیش تر می شود.

۵۱- افراد عضو حزب باید متعهد باشند که همیشه به عنوان افراد منضبط یک سازمان مبارز عمل کنند. هر گاه در مورد چگونگی پیشبرد کاری، اختلاف عقیده بروز کند، باید ابتدا در درون ارگان حزبی راجع به آن بحث شود و انجام کار بر طبق تصمیمات اخذ شده در ارگان باشد، حتی اگر تصمیم ارگان یا کمیته ی حزبی در نظر بقیه ی اعضاء غلط جلوه کند. این رفقا در تمام فعالیت های عمومی خود هرگز این نکته را نباید از نظر دور کنند که بدترین شکل رفتار غیر انضباطی و بزرگ ترین اشتباه نظامی، جلوگیری و شکستن اتحاد در جبهه ی مشترک می باشد.

برای هر فرد عضو، دفاع از حزب کمونیست، و بالاتر از همه، کمونیست بین الملل، در مقابل دشمنان کمونیزم، یک وظیفه ی خطیر است. برعکس، فردی که این را فراموش کند و در انظار عمومی به حزب یا به کمونیست بین الملل حمله کند، یک کمونیست بد است.

۵۲- نظامنامه های حزب را باید طوری تنظیم کرد که عامل تأخیر نبوده بلکه به صورت نیروئی کمک کننده برای ارگان های رهبری حزب در توسعه ی کار کمونیستی کلیه ی سازمان های حزبی و پیشرفت مداوم در فعالیت حزب باشند. تصمیمات بین الملل باید فوراً توسط احزاب وابسته اجرا شوند حتی در مواردی که تغییرات مربوطه در نظامنامه های موجود و تصمیمات حزبی را می توان تنها در زمان های بعدی رسماً تصویب کرد.

بخش نهم:

فعالیت قانونی و غیرقانونی

آمادگی

۵۳- حزب باید چنان سازماندهی شده باشد که همواره در موقعیتی باشد که بتواند سریعاً خود را با تغییراتی که ممکن است در شرایط مبارزه اتفاق بیافتد، وفق دهد. حزب کمونیست باید در جریان توسعه‌ی خود به یک سازمان مبارز تبدیل شود که قادر باشد که از نبرد آشکار با دشمن، در نقطه‌ای که دشمن دارای تفوق و تمرکز نیرو است. خودداری کرده ولی از طرف دیگر از شکل تمرکز نیروها طوری استفاده کند که در نقاطی که دشمن کم‌ترین احتمال را می‌دهد، به آن حمله نماید.

برای سازمان حزب بزرگ‌ترین اشتباه خواهد بود که همه چیز را در گرو شورش و جنگ‌های خیابانی و یا شرانط اختناق شدید بگذارد. کمونیست‌ها کار مقدماتی انقلابی خود را در هر شرانطی بر مبنای آمادگی تکمیل می‌نمایند. زیرا معمولاً به طور تقریب غیرممکن است که موج‌های زمان‌های طوفان و آرامش را از قبل پیش‌بینی کرد و حتی اگر این پیش‌بینی‌ها ممکن باشد، در خیلی از موارد استفاده‌ی عملی از آن‌ها برای سازماندهی دوباره ممکن نیست. زیرا این تغییرات عمدتاً سریع و ناگهانی هستند.

ترکیب فعالیت های قانونی و غیرقانونی

۵۴- احزاب کمونیست قانونی در کشورهای سرمایه داری معمولاً از درک تمام اهمیت این مسأله که باید کاملاً برای نبرد مسلحانه و یا جنگ غیرقانونی به طور کلی آماده شوند. غافل می مانند. سازمان های کمونیستی اکثراً مرتکب این اشتباه می شوند که می خواهند برای همیشه به وجود خود بر مبنای قانونی بودن و اجرای کارهای خود مطابق با خواست های کارهای قانونی تکیه کنند.

از طرف دیگر، احزاب غیر قانونی معمولاً در استفاده از امکانات فعالیت های قانونی برای ساختن یک سازمان حزبی که بتواند آن ها را در تماس و نزدیکی مداوم با توده های انقلابی قرار دهد، کوتاهی می کنند. سازمان های زیرزمینی این حقیقت های حیاتی را ندیده می گیرند. امکان این را به خود می دهند که فقط به صورت گروه هائی که پیوسته مشغول توطئه بوده و نیروی خود را برای کارهای بیهوده مصرف می کنند، در آیند.

هر دو این تمایلات خطا آمیز هستند. هر سازمان کمونیستی قانونی باید بداند چگونه خود را برای ادامه ی حیات به صورت زیرزمینی و بالاتر از همه برای طغیان انقلابی آماده نماید. از طرف دیگر، هر سازمان کمونیستی غیر قانونی باید به طور کامل از امکانات جنبش کارگری قانونی استفاده کند تا با فعالیت شدید حزب، بتواند رهبر سازمان یافته و واقعی توده های عظیم انقلابی بشود.

نباید مرز قانونی از غیرقانونی بودن مثل یک دیوار غیرقابل نفوذ باشد

۵۵- بین هر دو احزاب قانونی و غیرقانونی، تمایلی وجود دارد که فعالیت های غیرقانونی سازمانی را به صورت ایجاد و نگهداری یک سازمان

نظامی خالص درآورده و آن را از دیگر سازمان ها و فعالیت های حزب منزوی نمایند؛ این کاملاً اشتباه است. برعکس، در دوره ی قبل از انقلاب، تشکیل سازمان های مبارز ما باید عمدتاً همراه با کار عمومی حزب کمونیست باشد. تمامی حزب باید به صورت یک سازمان جنگنده ی انقلاب در آید.

سازمان های جنگی انقلابی و منزوی، که در دوران قبل از انقلاب نابهنگام به وجود می آیند، مستعد گرایش به از هم پاشیدگی هستند زیرا فاقد کار مستقیم و مفید حزبی هستند.

۵۶- این البته برای هر حزب غیرقانونی یک امر واجب است که اعضاء و ارگان های حزب خود را از شناخته شدن توسط مقامات دولتی حفاظت کرده و از هر امکاتی که باعث تسهیل چنین شناسایی هائی شود مثل نام نویسی، جمع آوری های بی دقت، کمک ها و پخش نابخردانه ی مطالب انقلابی، بپرهیزند. بنابر این دلایل، این احزاب نمی توانند از روش های آشکار سازمانی به همان درجه ای که مورد استفاده ی احزاب قانونی است، استفاده نمایند، با این حال، از طریق تجربه می توان مهارت های لازم را در این مورد به دست آورد.

از طرف دیگر، یک حزب توده ای قانونی باید کاملاً برای کارهای غیرقانونی و دوران جنگ آماده باشد و لحظه ای از آمادگی خویش برای مقابله با هر اتفاقی فارغ نشود (مثلاً باید اماکن امنی برای نگهداری رونوشت پرونده های اعضاء داشته باشد. و در اکثر موارد نامه های رسیده را از بین ببرد و اسناد مهم را در جای مطمئن نگاهداری کند و به قاصدین خود تعلیمات لازمه را بدهد).

معمولاً فرض می شود که در دوائر حزبی اعم از قانونی یا غیرقانونی، سازمان های غیرقانونی حزب دارای مشخصات متمایز و کاملاً نظامی بوده و مکان کاملاً جدائی را در درون حزب اشغال می نمایند. این فرض کاملاً غلط است. تشکیل سازمان جنگی ما در دوران قبل از انقلاب باید در اساس بستگی به کار کلی حزب داشته باشد. تمامی حزب باید به صورت یک سازمان جنگی برای انقلاب در آید.

سازمان حزب باید برای عملیات انقلابی کافی باشد

۵۷- بنابر این، کار کلی حزب ما باید به طریقی باشد که در دوران قبل از انقلاب باعث تضمین در شالوده گذاری و استحکام یک سازمان جنگی و مناسب با ضرورت های انقلاب بشود. این دارای بالاترین درجه ی اهمیت است که ضرورت های انقلابی، راهنمای کار بدنه ی رهبری کننده ی حزب در کلیه ی فعالیت هایش باشد. بدنه ی رهبری باید کوشش نماید که تا حد امکان ایده ی روشنی از این ضروریات و اینکه در مرحله ی بعدی احتمالاً چگونه خواهند بود، به دست آورد. طبیعتاً اینکار ساده نیست ولی دلیل آن نمی شود که این اصل خیلی مهم از رهبری سازماندهی کمونیستی را از نظر دور بداریم.

حتی احزابی که از نظر سازمانی دارای بهترین شرایط هستند، در زمان خیزش های آشکار انقلابی مجبور به انجام تعویضاتی بزرگ در کار سازمانی و وظائف شوند، با مشکلات بزرگی روبرو خواهند شد. برای حزب سیاسی ما کاملاً امکان دارد که در عرض چند روز کلیه ی نیروهای خود را برای مبارزه ی انقلابی فرا خوانده و تجهیز نماید. احتمالاً، علاوه بر نیروهای حزب، باید نیروهای ذخیره و سازمان های طرفدار و همچنین توده های انقلابی

غیرمتشکل را نیز بسیج نمود. تشکیل یک ارتش سرخ منظم از مبحث فعلی خارج است. ما باید از طریق توده‌هایی که تحت رهبری حزب هستند و بدون داشتن یک ارتش منظم پیروز شویم. بنابر دلایل فوق، حتی صرف سخت‌ترین مساعی نیز اگر با آمادگی کامل حزب ما برای مقابله با هرگونه اتفاق همراه نباشد، باعث موفقیت نخواهد شد.

ابزار مخفی مخصوص بسازید

۵۸- دیده شده است که بدنه‌های دستوردهنده‌ی انقلابی نتوانسته‌اند پا به پای اوضاع انقلاب به پیش بروند. پرولتاریا به طور کلی قادر بوده است که تا آن جایی که به کارهای جزئی مربوط می‌شود به سازماندهی انقلابی خوبی برسد. ولی تقریباً همیشه اختلال، سردرگمی و هرج و مرج در مرکز سازمان وجود داشته است.

بعضی مواقع حتی اساسی‌ترین جزء کار که تقسیم آن باشد نیز موجود نبوده است. سازماندهی قسمت اطلاعات معمولاً به قدری بد است که ضررش بیش از منفعت آن است. هیچ اطمینانی به ارتباطات پستی و دیگر راه‌های ارتباطی نیست. تمام ترتیباتی که برای پست مخفی و حمل و نقل داده شده‌اند و اماکن و کارهای چاپی به طور کلی بستگی به وضع خوش‌شانسی یا بدشانسی داشته و برای عملیات «مأمورین خرابکار» نیروهای دشمن، موقعیت‌های مناسبی هستند.

این خرابی‌ها را نمی‌توان مرتفع کرد مگر اینکه حزب در تشکیلات اداری خود بخش مخصوصی برای اینکار بخصوص ایجاد نماید.

سر ویس اطلاعاتی نظامی مستلزم تمرین و آموزش های مخصوص و دانش است. همین ها را در مورد مبارزه با پلیس مخفی سیاسی نیز می شود گفت. فقط از طریق عملی و درازمدت است که قسمت های مخفی رضایت بخشی را می توان به وجود آورد. هر حزب کمونیست قانونی، باید برای کلیه ی این کارهای انقلابی مخصوص، مقدمات لازم را حتی اگر بسیار محدود باشد، فراهم بسازد. در بعضی موارد چنین ابزار مخفی را می توان با استفاده از فعالیت های کاملاً قانونی نیز به وجود آورد. به عنوان مثال کاملاً امکان دارد که یک سیستم مخفی پستی و ارتباطی حمل و نقل را با استفاده از یک سیستم رمزی که از طریق ارسال حساب شده ی جزوات قانونی توسط پست و یا از طریق مکاتبات با جراند انجام می گیرد، به وجود آورد.

هر فرد عضو را برای کارهای انقلابی تربیت کنید

۵۹- افراد سازمانده کمونیست باید به هر فرد عضو حزب یا هر کارگر انقلابی به مثابه فردی که نهایتاً سربازی در ارتش انقلابی آینده خواهد بود، بنگرند. بنابر این باید برایش جانی در نظر بگیرند که مناسب نقش آینده اش باشد. فعالیت فعلی هر فرد باید جنبه ی مفید داشته و برای کار فعلی حزب لازم باشد. ولی نباید به صورت مشق و تکرار خالص که امروزه مورد انزجار کارگران است، در آید. همچنین نباید فراموش شود که این نوع فعالیت ها برای هر کمونیست بهترین تمرین و آمادگی برای نیازمندی های مبارزه ی نهایی می باشد.